

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

AYAKLANMA GÜNLERİ

• Devrime
Önderlik
Etme
Yeteneği

• Özgürlük
Sokaklarda

• Kızıldere'de
Düşenler
Kavgamızda
Yaşiyor

• Ontex
İşçileri
Eylemi
Sürdürüyor

• Metal
Grevleri

• Konak
Taşeron
İşçileri
Eylemde

YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ!

DEVİRİME ÖNDERLİK ETME YETENEĞİ

Mart'ta geniş yığınların, yeni bir devrimci yükselişine, daha büyük eylemleri ateşleyecek yeni bir çıkışına tanık olduk. Somut olgular ve gelişmeler gösteriyor ki, gelen günler ve aylarda, devrimci yığınsal eylemlerin daha etkileyici örneklerini göreceğiz. Hareket, kendi yolunu, kendi gücüyle açarak ilerliyor.

Alevilerin büyük İzmir Mitingi tam bir patlama oldu. Yıllarca ağır koşullar altında yaşamış, ezilmiş, katledilmiş Alevi kitlenin bu patlaması, baskı düzenine karşı duydukları öfkenin patlamasıdır. 8 Mart'ta emekçi kadınlar, erkeklerle yaşamda gerçek eşitlik için sokaklara, eyleme hücum ettiler. Kürt Halkı Newroz'da alanlara sığmayan bir güçle özgürlük yolunda ısrarlarını, kararlılığını ve militanlığını gösterdi. İşçi sınıfı ve gençlik sürekli mücadele ve eylem içinde. Olan şey, bir devrimci patlamadır.

Küçük burjuva sosyalizmi, bu tabloya bakıp, olaylarda devrimci olanı görmek yerine, yığınların büyük öfkelerini, eylemsel coşkusu ve güçlenen hareketini, her zaman yaptığı gibi, olduğundan daha alt düzeyde göstermiştir. Devrimci yığın eylemlerinin bundan daha geri bir değerlendirmesi olamaz. Çünkü, birincisi; yığınların sürekli sokağa çıkması, eylemler yapması, burjuva güçlerle çatışması; insanın insan üzerindeki sömürsünün olmadığı gelecek topluma duyulan şiddetli bir arzu, derin bir özlem ve büyük isteği ifade eder; ikincisi, yığınsal ve süreklilik gösteren mücadele, hep aynı düzlemde gitmez. Nicelik belli bir konuda nitel bir sıçrama gösterir. Mücadele devrime dönüşür.

Yığınların eğilimi bu yönde, olayların gidişi bu yönde, tüm gelişmeler bu yönde.

Uzlaşmacı küçük burjuva hareketler devrimci yığınlara güven vermiyor. Onlar, ortaya çıkan olguları, gelişmeleri değerlendirme yeteneğine bile sahip değiller.

Kitleler yıllarca sosyalist hareketlere destek verdi, yanında yer aldı. Fakat küçük-burjuva sosyalist hareketler, yığınların bu desteğine uygun davranmadılar. Onlar, kendilerine verilen kesintisiz desteğe uygun davranarak iktidarı alma hedefiyle devrimi hızlandıracaklarına, emekçileri yıllarca reform beklentileriyle oyaladılar. Emekçi halk yığınlarına yalnızca devrim ve iktidar somut hedefiyle güven verilebilir. Yığınlara başka biçimde güven verilemez. Çünkü yığınların temel yaşamsal sorunlarını ancak bir devrim çözebilir.

Halk kitleleri yaşamlarında köklü bir değişiklik yapacak bir harekete giriştiklerinde, onlar, bunu tüm ciddiyetiyle yaparlar. Bu an-

lamda devrimci ciddiyetten ve içtenlikten yoksun sosyalist hareketlere güven duymazlar, onlardan uzaklaşırlar. Pratikte emekçi yığınlar güven vermenin yolu, devrimi örgütleme becerisi göstermekten geçer.

Devrimci olmak, toplumun iç çelişkilerinin sonuna değin olgunlaşmasını beklemek değildir. Devrimci olmak, sürece hız vermek ve devrimci mücadele yoluyla süreci sonuna dek götürmektir. Burada esas sorun, temel görev, harekete geçen yığınları devrim güncel hedefiyle yönlendirmektir ve pratik olarak bu yönde bir hazırlık içinde olmaktır.

Bunun da başında Geçici Devrim hükümeti (GDH) hedefinin belirlenmesi gerekiyor. Milyonlarca insanın sürekli eylem halinde olduğu, hareketin bir ayaklanmaya doğru, devrime doğru gittiği bir ortamın olduğu koşullarda savaşılan yığınların önüne, devrimci bir hükümet koymak, vazgeçilmez devrimci bir görevdir. GDH hedefini bugünden önüne bir görev olarak koymayan, emekçilerin mücadelesini daha ileriye götüremez. Halkların devrimci mücadelesi, burjuvazinin devrilmesi ve yerine gerçek bir halk egemenliği kurulması hedefine yönlendirilmezse, hareket düzen sınırlarını ve burjuva diktatörlüğü çerçevesini aşamaz. Burjuva sınırlar içinde kalan bir hareketi bekleyen, çürüme ve dağılımadır.

Halk ayaklanmasının sonuca vardığını gösteren ve bir devrimin başarıya ulaştığını ilk göstergesi olan GDH, devrimci kitlelerin elinde, hiç bir gücün durduramadığı ve hiç bir engel tanımayan, etkin bir yürütme gücüdür. Ancak böylesine aktif ve devrimci bir yürütme gücü, bir iktidar gücü, kendi temellerini güçlendirebilir ve düşmanı etkisizleştirebilir.

Devrimi hedefleyen, gelişen, yükselen devrimci yığın hareketini sonucuna kadar, devrime kadar götürmek isteyen bir hareket, devrimin ilk temel görevi olan GDH'ni bugünden ezilen ve sömürülen yığınların önüne koymak zorundadır.

GDH, ancak işçi komite ve konseylerine, devrimci halk komitelerine dayanarak, devrimin kazanımlarını koruyabilir ve ileri götürebilir.

Devrime ciddi olarak hazırlanıp hazırlanmadığı, devrimin merkezi sorunu olan iktidar karşısında alınacak tavırla ölçülür.

Kitleleri istekleri doğrultusunda eylemlere çağırınlar, gösteri ve miting düzenleyenler anlamıyorlar ki, eylemler hep aynı biçimde ve düzlemde tekrarlanarak, bu istemler karşılanmış olmayacaktır. Sorun, isteklerin sıralanması ve mitinglerde bir kere daha açıklanması değil, bu istemlerin nasıl gerçekleşeceğidir. Yi-

ğınların en yaşamsal istemleri nasıl hayata geçecektir. Devrimle çözülecek sorunlar ise reform yoluyla, reformist yöntemlerle çözülemez.

Yığınların belli ölçüde desteğine sahip olanlar, eğer devrimi pratik olarak örme yeteneğini göstermezlerse, bu desteği yanlarında bulamazlar. Kendilerine verilen desteği yitirecekleri gibi, onları bugüne dek oyaladıkları ve sınıf mücadelesini sonucuna götürmek için emekçilerin büyük öfkesiyle karşılaşacaklardır. Bu durumla karşılaşmak istemeyen, yığınların devrimci savaşımını devrime vardırma becerisini sergilemesi gerekiyor.

İçinden geçmekte olduğumuz sürecin tarihsel önemini bilincine varan, devrimci olayların, devrimci eylemlerin bu süreçte, nasıl belirleyici bir rol oynadığını ve burada kendilerine nasıl bir görev düştüğünü kavrayan emekçi halk kitleleri, çok kısa sayılacak bir süre içinde eylemlerde yerini almaya başladılar. Bunun kanıtı, gün gün büyüyen yığınsal miting, yürüyüş ve gösterilerdir.

Emekçi ve sömürülen kitleler ilk defa, kendileri için bir görev üstleniyorlar. İlk defa bilinçli görev yapıcıları olarak davranıyorlar ve geleceğin belirlenmesinde kendilerine nasıl önemli bir görev düştüğünün farkındalar. Bu farkındalık, bu coşku ve tutkuyla katılıyorlar mücadeleye.

Mücadele büyüyor ve güçleniyor. Burada temel görev, mücadelenin devrimi hedeflemesidir, iktidar hedefli bir mücadele olmasını sağlamaktır. Bu görevi, bu öncülüğü, devrimi, iktidarı, ıvır-zıvır istemlerin arkasına itmeyen, geleceği ertelemeyen gerçek proleter devrimci parti, Leninist Parti yerine getirebilir. Bu nedenle Leninist Parti'nin sloganlarını, görüşlerini en geniş kitlelere götürmek, onlara benimsetmek ve bir eğilim haline getirmek çok önemlidir ve bunda ısrar edilmelidir.

Leninist Parti'nin görüş ve sloganlarının mücadeleciler kitleleri arasında bir eğilim haline gelmesi, hareketin geleceği açısından hayati-dir. Bu eğilim, iktidarı devrim yoluyla ele geçirme yolunda yeni ve ileri bir adımın atılması demektir. Bu nedenle, Leninist Parti'nin sloganlarını, kitlelerin, kitle eylemlerinin olduğu her yere götürmek için büyük bir çaba harcanmalıdır.

Devrimin gerçek koşulları oluşmuştur ve her geçen gün biraz daha olgunlaşmaktadır. Eğer yığınların en ileri, en devrimci kesimiyle en sıkı bir bağ kurabilirsek ve devrimci yığınların devrimci savaşına pratikte bir yön verebilirsek, zaferimiz kesindir.

C.DAĞLI

ÖZGÜRLÜK SOKAKLARDA

Seçim takvimi başladı ancak Kürt halkının gözü ne seçim sandıklarında ne de parlamentoda. Kritik bir eşik aşıyor. Görkemli Newroz'dan hemen sonra, hiç ara vermeden, sokakları soğutmadan, kendi önermelerini parlamentoda değil, sokaklarda kaldırım taşlarıyla veren Kürt halkı, kitlesel devrimci savaşımın vurup vurup geri döndüğü o kritik eşik, parlamentoya duyulan boş umudu ve beklentileri aşıyor.

Aslında Kürt halkı, bu eşik en son 2009'da, DTP kapatıldığında kendi vekillerine "ne işiniz var mecliste!?" tepkileriyle aşmıştı; vekiller de halkın bu büyük öfkesiyle meclisten topluca istifaya karar vermişti. Ancak UKH liderleri bu radikal kopuşu son anda geri çevirdi ve "mecliste hala yapılacak işler var" diyerek, Kürt halkının yüzünü bir kez daha parlamentoya çevirmişti. O günden bu yana, köprünün altından çok sular aktı.

Kitlenin Yıkıcı Gücü

Değişen, önderlerin bakış açısı değil, halkın bakış açısı oldu. Görkemli Newrozların ufku bile kapsayan insan seline rağmen, Kürt halkı bugüne kadar bu muazzam kitle gücünün neleri başarabileceğini bilmiyordu. Bilmiyordu, çünkü kitlesel mücadele, gerilla savaşımın yardımcı unsuru ya da en çok demokratik tepkiyi ortaya koymak olarak gösterilmiş ve öğretilmişti. Bu birincisi. İkincisi, Kürt halkı her seferinde karşısında çok katı bir ordu-polis teşkilatı buluyor, bu katı yapının kitle hareketiyle kırılmasının mümkün olmadığına inanıyordu. Üçüncüsü, tüm ezilen uluslara özgü olan endişe, dünyanın gözü önünde kaderine terk edilmek ve katliama uğrarken yalnız bırakılmak, ancak çok güçlü bir güven duygusuyla aşılabilecek bu en derin korku, Kürt halkını kitlesel eylemde belli bir noktanın ötesine geçmemek refleksine itiyordu. Bu nedenlerden ötürü Kürt halkının kitlesel devrimci mücadelesi, hem biçim, hem de politik hedef olarak sınırlı kaldı, milyonları alanlara toplayan hareket, bu milyonların muazzam gücünden gerçekten yıkıcı bir güç, çıkartamadı. Kürt halkı, belli bir noktadan ötesini hep, dağ kadrolarının işi olarak gördü.

Süreç içinde çok önemli gelişmeler oldu ve Kürt halkına, ayağına takılıp duran prangalardan kurtulması için yardımcı oldu. Neydi bu gelişmeler? Tabii ki en başta geleni, tüm dünyayı derinden sarsan Tunus-Mısır halk devrimleri ve bunları takip eden kitlelerin devrimci ayaklanmalarıdır. Bölgenin gerici iktidarlarını kısa sürede, adeta hallaç pamuğu gibi savuran kitlesel eylemler, tüm dünya emekçilerine ve elbette ezilen halklara moral ve umut aşıyor, altın değerinde dersler, deneyimler kazandırıyor. Halk devrimlerinin yaydığı dalgalardan, bu toprakla-

rın en bilinçli ve örgütlü kesimi olan Kürt halkının etkilenmemesi düşünülemezdi.

Halk devrimleri, büyük kalabalıkların gücünü, bu güç karşısında en modern orduların nasıl kırılabilir olduğunu kanıtlamakla kalmadı, gerçek köklü değişimlerin parlamentolarda değil bizzat sokaklarda kazanılabileceğini de göstermiş oldu; bu haliyle, burjuva parlamentarizminin tabutuna sökülmesi zor çiviler çaktı.. Sonuna kadar gitmeye kararlı büyük kitlelerin neleri başarabileceğini tüm dünyaya yeniden hatırlattı; silahların ölümcül kapasiteleriyle şişip duran sermaye devletinin, içi kurtlarca kemirilmiş boş bir ağaç kütüğü olduğu açığa çıktı. Bütün bu altın değerindeki yaşamsal dersleri, Kürt halkının kendi bilincine kazımış olduğundan kuşku duymamak gerekiyor. Dünya, işte ciğerlerine devrimin bahar havasını doldururken, bu topraklarda süregiden sınıflar mücadelesi de bir süredir dengeleri emekçiler lehine çevirmişti. Gelişip güçlenen ve sokakları sürekli yeni ve taze müfrezelerle dolduran emek hareketi iken, karşı-devrim giderek parçalanıyor, morali bozulan taraf oluyordu. Newroz ve 1 Mayıs, devrimin muazzam kitlelerinin düzeni kuşattığı günlere dönüyordu. Daha önce hiç sokağa çıkmamış kesimler, on binlerle ölçülen adımlarla eylem alanlarına akmaya başlamıştı. Bugün yaşanan bir olay, hemen o gün ya da ertesini gün, binlerce insanı sokağa döküyor; böylece devrim kapasitesini, hızını, uyanıklığını her seferinde yeniden geliştirip test edebiliyordu.

Bu topraklarda kitle mücadelesinin hem nitelik, hem de nitelik olarak hızlı ilerleyişi, emekçiler lehine dengeleri çevirdikçe, Kürt halkını daha ileri adımlar atmak konusunda cesaretlendirdi. Nihayet bir süredir halk, konseyler, komiteler ve komünler biçiminde kendi öz-örgütlülüklerini kurmak konusunda dev adımlar atmaya başladı. Bu örgütlülükler yasal partinin uzantısı değildi; sadece talep eden değil, fonksiyonel, yani aldığı kararları hayata geçirmek için gerekli otoriter araçlarla kuşanmış örgütlülükler. Bunlar, Kürt halkının bilincinin doğrudan yansımasıydı; ne parlamenter yola bağlanmak istiyorlar, ne de özgürlüklerini ertelemek niyetindedir. Konseyler ve komünler, Kürt halkının şaşmaz sezgisiyle sahiplenildi, pek çok köklü dönüşümler için örgütsel kaldıraçlar olduğu anlaşıldı.

Bozkır Yanıyor

Bütün bu gelişmelerden sonra Kürt halkının, önüne konan seçim sandığına bir umut olarak sarılmasını kimse beklemesin. Seçimlere haftalar kala sandıklar için çalışmak yerine sokak eylemlerini tercih eden Kürt halkı, bu eğilimini en güçlü şekilde ortaya koyuyor. Üstelik

son 12 Eylül referandumunda, boykotun tek gerçek devrimci tutum olduğunu, bizzat kendi deneyimlerinden öğrendiler.

Ne var ki, her zaman olduğu gibi, hem Kürt halkının öncüleri, hem de Türkiye'nin reformistleri ve oportünist sol hareketi, Kürt halkının geçirdiği bu önemli değişimleri okuyamıyorlar. Okumak bir yana, halkı parlamenter prangalardan kurtaran eğilimlerini güçlendirecek yerde, bu seçimlerin ne denli önemli olduğunun propagandasına başladılar. İşin dikkat çeken yanı, seçimlerde boykot tavrını yakın zamana dek savunagelen kimi devrimci çevrelerin bu işe herkesten önce soyunmuş olması. Bu çevrelerin yayınlarını okuyun, devrim dışında tüm "güç dengeleri"nin uzun uzun analizini görürsünüz. Tam da devrimin halkların gözünde somut bir olgu haline geldiği bu günlerde, oportünist hareketlerin "denge" analizlerinde devrimin izinin bile yer almaması nasıl yorumlanmalı? Elbette, devrimi birden burunlarının dibine buluveren küçük burjuva zihniyetin başının dönmesiyle...

Süreç böyle birden bire "anayasal ray"dan çıkınca, TÜSİAD alelacele kendi anayasa reformunu açıkladı. Yetmedi, Cem Boyner kürsüden, "insanların mutluluğu ülkenin bölünmesinden daha önemlidir" deyince, patronlardan ateşli alkışlarla destek gördü. Böylece, kendi iktidarını koruyabilmek için burjuvazinin hangi noktaya kadar esneyebileceğini görmüş olduk. Süreci yeniden "anayasal ray"a sokabilmek ve Kürt halkını yeniden sandık başına çekebilmek için, TÜSİAD bir yandan, oportünizm öbür yandan, çabalıyorlar. Tuhaf mı? Değil. Bu toprakların küçük burjuva devrimcileri ne zaman, içinde burjuvazinin olmadığı bir demokratik devrim düşündü ki?! TÜSİAD'ın anayasa taslağından sonra, gitti bir sürü "asgari program" daha...

Her zaman olduğu gibi Leninistler, Kürt halkının devrimci eğilimlerini destekleyecek, onları "anayasal ray"dan çıkmaya davet edeceklerdir. Bu kez, Leninistlerin çağrıları, Kürt halkının kendi deneyimleri tarafından da destekleniyor, doğrulanıyor. Boykotun devrimci gücü ve de etkinliğini bir kez sınıdılar; parlamentoda bir grup kurmanın en yaşamsal sorunları çözmeye yardımcı olmadığını gördüler. Dahası, kitlelerin muazzam devrimci enerjilerinin en yıkılmaz görünen kaleleri bile ardına devirebileceğine tanıklık ettiler. Sadece tanıklık edip, görüp sinamakla kalmıyorlar. Özgürlükleri sandıkta değil bizzat sokakta kazanmak için harekete-eyleme geçiyorlar. Bozkır yanıyor. Bozkıra küçük kıvılcıklar düşmüyor artık, koca koca yangın öbekleri ateşi kentlerden kentlere taşıyor.□

Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nde Siyasi Tutsaklardan Açıklama

Tecrit ve tretmana dayalı F Tipi infaz sistemi, tutsakların maddi ve manevi bütünlüklerini parçalamayı hedefleyen bir sistemdir. Ağırlandırılmış müebbet cezalarının infazı ise bu sistemin doruğudur. Ağırlandırılmışların koşulları sadece F tipi infaz sisteminde değil, sistemin röntgeninin bütün çıplaklığıyla gözler önüne serilmesidir.

Ağırlandırılmış müebbet cezalarının infazı, biri cezanın kendisi, diğeri de cezanın çektirilmesine ilişkin düzenlemeler olmak üzere ikili bir yıkım içerir. Kaldırılan idam cezalarının yerine ikame edilen bu ceza, cezaya çarptırılan kişileri ölüncüye kadar hapiste tutmaya odaklanmıştır. Öldürme odaklı bir amaç olunca, cezanın infazı konusunda gösterilen titizlik, muhataplarını fiziki ve psikolojik olarak yok etme, hem de sinsi bir biçimde yoketme dışında hiç bir seçeneğe imkan tanımaz olur. Müddetnamelerinde infaz süresi "ölüncüye kadar" olarak belirtilmektedir. Tutuklu ve hükümlülerin yararlanabildiği her türlü haktan ya sınırlı yararlandırılırlar ya da hiç yararlandırılmazlar. Haftalık olması gereken ziyaretleri iki haftada birdir. O da bir saatlik ziyaret süresi, gelen ziyaretçi sayısına bölünerek her ile tek tek görüşme şeklinde uygulanmaktadır. Liste uzayıp gider. Kısacası tecridin en koyusu bu "ceza"yı alan arkadaşlarımıza uygulanmaktadır.

Ceza Kanunu, Ceza İnfaz Kanunu, ilgili yönetmelik, tüzük ve genelgelerde, ağırlandırılmışlar için koşulların katmerli tecrit olarak çerçevenemeleri yetmezmiş gibi, hapishane idarelerine tanınan geniş yetki ve inisiyatifin bu idareciler tarafından genellikle tutsakların aleyhinde kullanılması ağırlandırılmışların koşulları açısından daha vahim sonuçlara yol açmaktadır.

Asıl vahim olanı ise, F Tiplerinde ağırlandırılmış müebbet hükümlülerinin konuldukları mekânın özelliğidir. Cezanın infaz edildiği tek kişilik hücreler, aslında bu iş için yapılmamıştır. Disiplin cezası olarak, hücre cezasına çarptırılan (azami 20 gün) tutsakların verilen hücre cezası içinde konulmaları için inşa edilmiştir. Dolayısıyla içerisinde günlük yaşamın gereklerini karşılayacak mimari bir düzenlemeden çok uzaktır. İşte en fazla 20 gün kalınabilir diye değerlendirilen bu hücrelere ağırlandırılmış müebbet hükümlü tutsaklar, ÖLÜNCEYE KADAR kalmak üzere konulmuştur.

Kanunlardan başlayarak cezaların infaz edildiği mekânlara dek bütün her şey, ağırlandırılmış müebbet arkadaşlarımızın aleyhinedir. Buna bir de yasayı, ya da yasanın kendisine tanıdığı yetkiyi tutsakların aleyhine kullanan hapishane idarelerini eklediğimizde, 8 metre-kareye sığdırılmaya çalışılan yaşamın an be an işkence yaşamak olduğu daha net anlaşılır. Burada Tekirdağ 1 ve 2 nolu F tipi hapishane yönetimlerini özellikle belirtmemiz gerekir.

5275 sayılı kanunun 25. maddesi uyarınca infaz edilen ağırlandırılmış müebbet hapis cezalarının, bu hapishaneler başta olmak üzere kimi hapishanelerde en geri ve olumsuz koşullarda çektirilmesi içi, her türlü Alicengiz oyunu, bastırma, yıldırma ve keyfiyete başvurulmuş hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Oysa aynı kanunun 25. maddesi C Bendi Ağırlandırılmış müebbetlik hapis cezalarının en alt sınırına gönderme yaparak infaz biçimindeki göreli iyileştirmeleri

tamamen idarelerin inisiyatifine bırakmıştır.

Ağırlandırılmış müebbetlik arkadaşlarımızın yasa çerçevesinde yaşam koşullarının düzeltilmesi için hapishane yönetimi nezdinde yazılı-sözlü-toplu-bireysel her türlü yöntemi deneyerek diyalog kurmaya çalıştık, girişimlerde bulunduk. Taleplerimizin karşılanması yönünde olumlu bir adım atılmamış ve bunun sonucu olarak biz devrimi tutsaklar aşağıdaki taleplerimiz için 6 Eylül 2010 tarihinden itibaren bir eylemlilik sürecine girdik.

Taleplerimiz şunlardır:

1) Havalandırma saatlerinin uzatılması (Halen 1 ile 3 saat arasında uygulanmaktadır.)

2) Aynı havalandırmaya açılan hücre kapılarının (2 ya da 3 kişi) aksi bir talep olmadığı sürece birlikte açılması, aynı anda 2 ya da 3 kişinin birlikte havalandırmaya çıkabilmesi.

3) Çamaşır yıkama, kurutma, hücre temizliği, genel temizlik vb. gibi nedenlerle havalandırmaya açılan hücre kapılarının haftada bir sefer tam gün açılması.

4) Hücredeki elbise dolabına dayandığı için yeterince açılmayan hücre penceresinin tam açılabilmesi için gerekli düzenlemelerin yapılması.

İşte karşılanmasını istediğimiz talepler bunlardı. Böylece ağırlandırılmış müebbetliklerin alabildiğine ağır koşulları bir nebze olsun hafifleyecekti. Hapishane idaresinin bu taleplere verdiği yanıt, öncelikle siyasi tutsakların yaşamlarını provoke etmek, toplamı onlarca yılı bulan ziyaret ve iletişim yasakları vermek. Saldırı ve işkencelerle bastırma, onları yıldırma çalışmaları olmuştur. Kol kırmak, idrarından günlerce kan gelecek hale getirmek, hücreleri basıp istediği tutsağı zoraki olarak başka hücrelere sürükleyip götürmek, hücrelerde bulunan kitap, dergi, çalışma notları vb. materyallere el koymak, hücreleri yağmalayıp talan etmek hapishane idaresinin esas yöntemi haline gelmiştir. Bu idari yönetimin niteliğini anlamak için taleplerimize bir kez daha dönüp bakılsın. Bunları talep eder durumda olmak dahi, koşulların vahametinin yanısıra hapishane idaresinin niteliğini de en yalın biçimde açıklıyor olmalı.

Tutsakların direnerek ilde ettiği ve henüz kısıntı düzeyinde olan haklarımıza dönük saldırılarla, tecridin en katılmış haliyle en koyu biçimde sürdürmeye dönük uygulamalar iç içe yürütülmektedir. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da haklarımızı korumak ve saldırıları püskürtmek için direnmeye, mücadele etmeye devam edeceğiz. Buradan duyarlı halkımıza ve basına sesleniyoruz: Ağırlandırılmış müebbet hapis cezası insanlık dışı, işkenceyi infaz biçimine çeviren bir ceza türüdür. Bu cezanın yasalardan çıkarılması gerekmektedir. Ancak bu beklenilmeden de yapılacaklar var. bu sinsi yoketme politikası siyasi tutsakların mücadelesi ve sizin duyarlılığımız ile boşa çıkarılabilir. Hepinizi ağırlandırılmış müebbetliklerin infaz koşullarına ve eylemimize duyarlı olmaya, hapishanelerle dayanışmaya, tecrit karanlığını parçalamak için siyasi tutsakların mücadelesini sahiplenmeye çağırıyoruz.

DHKP/C, Direniş Hareketi, MKP, MLP, PKK, TKEP/L, TKP/ML, TİKB davası tutsakları adına

Fikret AKAR, Cihat ÖZDEMİR, Ayhan GÜNGÖR, Hasan POLAT, Resul ÇETİN, Nurettin TEMEL, Nihat KONAK, Mehmet SARAR

NOT: Bu açıklama elimize posta yoluyla ulaşmıştır.

Newroz Coşkusu Antep'te

Demirci Kawalardan günümüze Kürt Halkının zulme karşı isyan ve başkaldırı günü olan Newroz, bu yıl da Kürdistan ve Türkiye genelinde büyük bir coşkuyla kutlandı. Antep'te bu yılki Newroz kutlaması, 20 Mart Pazar günü saat 11.00'de gerçekleştirildi.

Mücadele Birliği Platformu, KESK ve demokratik kitle örgütleri mitinge katılmak için Yeşilsu'da toplanarak yürüyüş kolu oluşturdu. Yöresel kıyafetlerin de giyildiği Mücadele Birliği Platformu korteji hem görselliğiyle hem de coşkusuyla insanlar tarafından yoğun bir ilgiyle karşılandı. Yürüyüş esnasında Mücadele Birliği Platformu imzalı "Newroz Piroz Be" pankartı açıldı ve sık sık "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Newroz Piroz Be", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar

Her şey Emeğin Olacak", "Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atıldı.

Alana girerken arama noktasını geçtikten sonra yeniden kortej oluşturup kalan arkadaşlarımızı beklerken, polislerle kısa süreli bir tartışma yaşandı. Arkadaşlarımız gelmeden alana giriş yapmayacağımızı belirttikten sonra kalan arkadaşlarımızın da gelmesiyle alana girdik. Onbinlerce insanın bulunduğu alana "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emeğin Olacak" ve Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganlarımızla giriş yaptık. Bütün dikkatler bir anda üzerimizde yoğunlaştı. Büyük bir coşkuyla attığımız sloganlarımıza Kürt Halkı da alkışlarla ve sloganlarımıza eşlik ederek destek verdi ve adeta önümüzü açarak ön taraflara geçmemizi sağladılar.

Ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşuyla başlayan mitingde Antep BDP İl Başkanı Bedran Fermanoğlu, BDP PM üyesi Cihan Sincar ve TÜMTİS sendikası Antep Şube Sekreteri Mahmut Canyurt yaptıkları konuşmalarla Kürt Halkı'nın Newrozunu kutladılar. Ayrıca Antep'teki sendika ve demokratik kitle örgütü temsilcileri de sahneye çıkarak halkı selamladılar.

Miting esnasında halaylarımızla ve sık sık attığımız sloganlarımızla coşkumuz bir kat daha arttı. Zindanlardaki tutsaklardan gelen Newroz mesajının okunmasının ardından attığımız "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganı geniş bir kitle tarafından atıldı ve alkışlandı. Ayrıca yanımızda getirdiğimiz Mücadele Birliği dergisinin son sayısının da satışı gerçekleştirildi. Dergimize insanlar yoğun ilgi gösterdi. Elimizdeki dergilerin bitmesine rağmen yanımıza gelip dergimizi isteyen, nasıl ulaşabileceklerini soran ve bizlere nasıl katılabileceklerini soran insanlar oldu.

Koma Xelikan'ın sahne aldığı mitingde alandan ayrılanların yerlerinin sürekli yeni gelen insanlar tarafından doldurulduğu görüldü.

Saat 16.00 civarında sona eren mitingin sonunda "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emeğin Olacak" ve "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları ile alandan ayrıldık.

Antep Mücadele Birliği Platformu

RAHŞAN DEMİREL İÇİN NEWROZ ATEŞİ YAKILDI

İzmir'de Kürt Halkının yoğun yaşadığı ve 1992 Newroz'unda bedenini Kadifekale surlarında ateşe veren Rahşan Demirel için 21 Mart Pazartesi günü Newroz ateşi yakıldı.

Saat 18.00'da yakılan ateşin etrafında, İzmir'in farklı semtlerinden mahallelerinden gelen Kürt emekçilerle dolan alanda konuşmalar yapıldı. Kawanın, Mazlumların yaktığı isyan ateşinin sönmeyeceğini kendisini yakarak ifade eden Rahşan için, Kürt halkının özgürlük mücadelesinde ve devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu yapıldı. Rahşan'ın kendi bedenini ateşe vererek Kürt halkının isyan ateşinde birleştiği vurgulandı ve isyan ateşinin hiçbir zaman söndürülemeyeceği ifade edildi.

Saat 19.20'de meşalelerle surların ortasındaki ateş etrafından Rahşan Demirel'in bedenini yaktığı yere "Şehid Namırın", "Disa Disa Serhıldan Azadiya Kürdistan", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "PKK Halktır Halk Burada" sloganlarıyla yüründü. Rahşan'ın bedenini isyan ateşiyle birleştirdiği yerde büyük bir pankartla fotoğrafı asıldı. Sloganlarla marşlarla Newroz ateşinin bulunduğu alana geçildi. Halayların, zılgıtların, sloganların durmadığı anma saat 20.40'da bitirildi.

Anmadan sonra kitlesel bir şekilde Kadifekale kapısından Kadifekale karakoluna inen kitlenin önüne TOMA ve çevik kuvvet ekipleri yığıldı. Annelerin ve çocukların bölgeden çıkmasından sonra yurtsever gençlik polisleri taş yağmuruna tuttu. Polislerin taş yağmuru altında bulunduğu mevziden çıkamaması, yurtsever gençliğin daha da bir coşkulandırdı. Sloganlar eşliğinde üç guruba ayrılan yurtsever gençlik Kadifekale Karakoluna giden yolları kapattı. Üç caddeden de TOMA ve çevik kuvveti sıkıştıran kitle taş yağmurunu devam ettirdi. Çevik kuvvetlerin yoğun gaz bombası atmasıyla birlikte kitle geriye doğru çekildi ve yer yer çevik kuvvetle çatıştı. Gözaltı ve tutuklama yaşanmadan, kitle Kadifekale sokakları arasında kayboldu.

Bizler Mücadele Birliği Platformu olarak Kürt Halkının eyleminde yerimizi aldık.

Mücadele Birliği/İzmir

Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor!

30 Mart 1972... Devrime inancın, feda ruhunun, teslim olmamanın, cesaretin ve siper yoldaşlığının adıdır.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i özgürleştirmek için THKO ve THKP-C ortak eylem kararı alırlar. THKO'lu Cihan ALPTEKİN, Ömer AYNA ile THKP-C önderi Mahir ÇAYAN ve yoldaşları Denizleri kurtarmak için 27 Mart'ta Ordu-Ünye'de bulunan NATO'ya bağlı radar üssünü basarlar. Burada üç İngiliz teknisyeni rehlin olarak Tokat-Niksar'a bağlı Kızıldere köyüne geçerler. Faşizmin askeri güçleri tarafından yerlerinin belirlenmesi üzerine "Teslim olun" çağrılarına, "Teslim Olmayacağız, Savaşacağız" diye cevap verdiler. THKO'lu Cihan Alptekin, Ömer Ayna ve THKP-C'li Mahir Çayan, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Saffet Alp, Nihat Yılmaz, Sinan Kazım Özüdoğru, Sabahattin Kurt, Hüdayi Arıkan Kızıldere'de 30 Mart günü katledildi. O günden bugüne mücadele kararlılıkla sürüyor. Devrim mücadelesi, tarihten aldığı güçle ilerliyor.

Mersin Devrimci Öğrenci Birliği olarak 30 Mart günü saat: 11.30'da öğrencilerin yoğun olduğu üniversite yemekhanesi karşısına "Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor" yazılı Devrimci Öğrenci Birliği imzalı pankart asarak DÖB standı açtık. 30 Mart'ı utmayacağımızı ve dökülen kanların yerde kalmayacağını insanlara anlattık. Standımıza öğrencilerin yoğun ilgisi vardı. Denizlerin yoldaşları olarak yoldaşlarımızı ve siper yoldaşlarımızı mücadelelerimizde yaşatacağımızı bir kez daha dosta düşmana gösterdik.

**Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür
Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız
Mersin Devrimci Öğrenci Birliği**

Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor!

30 Mart 1972... Devrime inancın, feda ruhunun, teslim olmamanın, cesaretin ve siper yoldaşlığının adıdır. Denizlerin yoldaşları olarak devrim tarihimize siper yoldaşlığı adını alarak geçen bugünde Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda bir anma gerçekleştirdik.

Sabah saatlerinde Karşıyaka Mezarlığı'nın 2 No'lu kapısının önünde tolandıktan sonra Mahir Çayan'ın mezarına doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüşte Kızıldere'de ölümsüzleşenlerin resimlerinin yer aldığı "Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor / Devrimci Öğrenci Birliği" pankartı taşındı. Yürüyüş boyunca "Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor!", "Kızıldere Son Değil, Savaş Sürüyor!", "Yaşasın Siper Yoldaşlığı" sloganları atılarak Mahir Çayan'ın mezarı başına gelindi. Mezar başında yapılan konuşmanın ardından saygı duruşuna geçildi.

Kızıldere'ye dair duygu ve düşüncelerini ifade etmek isteyenler söz alarak konuşmalar yaptılar. Yapılan konuşmaların ardından bir arkadaşımız Nazım Hikmet'in "Bir Gemici Türküsü" adlı şiirini okudu. Bundan sonraki senelerde de yoldaşlarımızın ve siper yoldaşlarımızın mezarları başında olacağımızı, devrimci gençliğin 30 Martları, 6 Mayısları, 31 Mayısları hiçbir zaman unutmayacağı ve unutturmayacağını vurgulayarak Denizlerin mezarlarına doğru yürüyüşe geçildi. "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!" sloganlarıyla Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in mezarları başına gelindi. Burada yapılan saygı duruşunun ardından bir konuşma gerçekleştirildi ve 6 Mayıs gününde Denizlerin anmasına çağrı yapılarak anma sonlandırıldı.

Gün içinde çeşitli çalışmalar da yapıldı. Sabah saatlerinde Mahir Çayan'ın okulu olan Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin kantinine, Mahir Çayan ile Cihan Alptekin'in resimlerinin olduğu "Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor / Devrimci Öğrenci Birliği" pankartı asıldı. Cebece Kampüsü genelinde Kızıldere'nin tarihsel anlamını ve siper yoldaşlığını vurgulayan DÖB imzalı bildirilerin yaygın şekilde dağıtımı yapıldı.

Akşamüstü ise Kızılay'da Ziya Gökalp Caddesi üzerinde bulunan merkezi bir üstgeçide Kızıldere'yle ilgili bir pankart asıldı.

Ankara Devrimci Öğrenci Birliği

Kızıldere'yi İstanbul'dan Selamladık

Devrime inancın ve siper yoldaşlığının simgesi olan 30 Mart Kızıldere Savaşçıları'nın yıldönümünde, bu yıl da İstanbul Üniversitesi'nde bildiri dağıtımı, kuşlama ve afiş çalışması yapıldı.

İletişim Fakültesi, Hukuk Fakültesi, İktisat Fakültesi, Siyasal Bilimler Fakültesi ve üniversitenin ortak yemekhanesinde bildiri dağıtımı ve afiş çalışması yapıldı. Fakülteler arasında "Yaşasın Siper Yoldaşlığı", "Faşizme Karşı Örgütlenmeye ve Mücadeleye", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Kızıldere Yolumuzu Aydınlatıyor" yazılı kuşlamalar da yapıldı.

Yine aynı gün, Kızıldere Savaşçıları'nı selamlamak adına Beşiktaş-Yıldız Teknik Üniversitesi önünde üst geçide "Kızıldere'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor, Devrimci Öğrenci Birliği" pankartı asıldı.

**Kızıldere Savaşçıları Ölümsüzdür
Yaşasın Süper Yoldaşlığı
Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm
Devrimci Öğrenci Birliği Saflarına**

İstanbul Devrimci Öğrenci Birliği

Müşteriye Güler yüz, İşçiye Zulüm!

DESA Deri'nin Düzce ve Sefaköy'deki fabrikalarında 2008 yılında başlatıldığı sendikal örgütlenme mücadelesini sürdüren Deri-İş Sendikası, DESA patronunun işçi düşmanı tutumunu protesto etmek amacıyla 26 Mart günü İstanbul ve İzmir'de kitlesel katılımın sağlandığı yürüyüşler gerçekleştirdi. Farklı ülkelerde de DESA işçileriyle dayanışma eylemleri örgütlendi. İstanbul ve İzmir'de yapılan yürüyüşlere KESK; Birleşik Metal-İş, DİSK sendikalarından da katılımlar sağlandı. DESA'nın hem Sefaköy hem de Düzce de çalışan işçileri katıldılar.

İstanbul'daki eylem saat 14.00'de Taksim'de gerçekleştirildi. Eylem İstanbul'daki direnişlerini ortaklaştıran Selülöz-İş Sendikası'nda örgütlü Ontex-Canbebe işçileri, eylemdeki taşeron PTT işçileri ve Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde işten atma saldırısına karşı eylemlerinin 6. gününde olan Deri-İş üyesi Kampana işçileri de katıldılar. DESA işçilerinin eylemine Türk-İş'e bağlı sendikaların üye ve yöneticilerinin yanı sıra KESK, Birleşik Metal-İş ve DİSK yöneticileri de destek verdi.

"Müşteriye güler yüz, işçiye zulüm! Sendika düşmanı DESA'dan giyinirken iki kere düşün" pankartının açıldığı eylemde, ses aracının İstiklal Caddesi'ne sokulmaması üzerine sendika başkanları konuşmalarını Taksim Tramvay Durağı'nda yaptı.

Konuşmaların ardından Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçildi. Kitle yürüyüş boyunca gur bir şekilde "İşçiler birleşin sömürüye son!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "DESA'ya sendika girecek başka yolu yok!", "Direne direne kazanacağız!" "DESA'ya boykot!", "Suskun toplum istemiyoruz!" sloganlarını coşkuyla attı.

Direnişlerini sürdüren Ontex işçileri de "DESA-Ontex Elele Mücadeleye!" sloganlarını attılar.

DESA'nın İstiklal Caddesi üzerinde bulunan mağazası önüne gelindiğinde yüzlerce kişi mağaza önündeki polis barikatına yüzünü dönerek DESA'daki sendika düşmanlığını protesto etti.

İstiklal caddesindeki yürüyüşte KESK Haber-Sen'in düzenlediği yürüyüşle ağır çalışma koşullarına 'Artık Yeter' diyen PTT çalışanlarıyla karşılaşan işçiler dayanışma sloganları atarak bir süre ortak sloganlarla e-

mekçilerin ortak taleplerini haykırdılar.

İzmir'de de sendikalar eylemdeydi. Saat 12.30'da Gümrük Telekom önünde toplanan işçiler Konak Meydanı'na yürüdüler. "Müşteriye Güler yüz, İşçiye Zulüm. Sendika Düşmanı Desa'dan Giyinirken İki Kere Düşün/T.Deri-İş Sendikası" ve "TÜMTİS İzmir Şube" pankartının açıldığı eylemde Konak Meydanı'na gelindiğinde konuşmalar yapıldı.

Sermayenin saldırganlığı karşısında birlikte hareket edilmesi, konfederasyon ayrımı yapılmadan ortak mücadele hattının örülmesi gerektiği görüşü işlendi konuşmalarda. DESA ürünlerini boykot etme çağrısı yapıldı.

dı.

Eylem Tek-Gıda-İş, TÜMTİS, Türk-İş 3. Bölge, DİSK, Birleşik Metal-İş, Petrol-İş Aliğa Şubesi, Basın-İş, Hava-İş, Belediye-İş, Tes-İş şube yöneticileri ve üyelerinin yanı sıra BDSP, Konak Halkevi, DSİP, İHD, ÇHD, Taşeron Karşı İşçi Dayanışma Derneği de destek verdi.

Yürüyüş ve eylem boyunca "Desa İşçisi Yalnız Değildir!", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır!", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!", "Direne Direne Kazanacağız!", "Yaşasın Sınıf Dayanışması!" sloganları coşkuyla atıldı. □

DESA İşçileri Üzerinde Baskılar Sürüyor

Desa Deri Fabrikası'nda Deri İş Sendikası'na üye işçiler ve sendikada eğitim uzmanı olarak çalışan Eren Korkmaz bir süredir patronun hedefi haline gelen işçilerle birlikte Sultanahmet Adliyesi'ne gelerek Desa patronu hakkında duyurusunda bulundular.

31 Mart günü saat 13.00'da Adliye önünde basın açıklaması yapan Çağdaş Hukukçular Derneği adına Av. Zeycan Şimşek "Eren Korkmaz'ın katıldığı eylem etkinliklerde çekilen fotoğrafları el altından işçilere dağıtılarak hakkında 'terörist', 'Ermeni' şeklinde ırkçı propaganda yürütülüyor" dedi.

Av. Zeycan Şimşek ayrıca "Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi olarak, sendikal faaliyetin önündeki tüm engellerin

kaldırılması mücadelesine ve yıllardır bu alanda emek harcayan Türkiye Deri İş Sendikası üyelerine destek olacağımızı açıklıyoruz" dedi.

Açıklamadan sonra Adliye önünde yapılan eylem sona erdi. □

PTT İşçileri: Geleceğimiz İçin!

PTT işçileri eylemlerinin 76. günü olan 22 Mart'ta, PTT İstanbul Genel Müdürlüğü önünde bir eylem yaptılar.

Sirkeci PTT önüne "Geleceğimiz ve Haklarımız İçin Direniyoruz, Direnişimizin 76. Günü", "İşimizi Geri İstiyoruz", "Taşeron İşçiler Kadroya Alınsın" dövizleriyle gelen işçiler, kendilerini demir kapıya zincirlediler.

PTT işçisi Rıza Soylu, eylemlerini işlerini geri istedikleri için gerçekleştirdiklerini belirterek, bir kölelik sistemi olan taşeron çalışmaya karşı mücadele verdiklerini ifade etti. Devrimci kurumlar ve demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve ilerici kurumlardan kendilerine destek geldiğini belirten Soylu, PTT Genel Müdürü Osman Tural'ın "Bir daha bu kapıdan giremezsiniz" şeklindeki tehditlerini hatırlatarak, işlerine geri dönünceye kadar mücadeleyi sürdürme kararlılıklarını dile getirdi. "Çocuklarımızın geleceği için Topkapı ve Sarıyer'de direniyoruz" dedi.

PTT işçilerinin slogan atarak kendilerini zincirlemeleri üzerine önce sivil polis müdahale ederek zincirleri kesti ve işçileri buldukları yerden kaldırmaya çalıştı. PTT işçileri ise direnerek eylemlerine PTT'nin iç giriş kapısına oturarak devam ettiler ve Genel Müdür Osman Tural'la görüşme taleplerini belirttiler. Ancak polis görüşme için bir cevap gelmesini beklemeden işçileri darp ederek gözaltına aldı. Kollarından kaldırılıp sürüklenip tekmelenerek araca bindirildi işçiler. Eylemi izleyen basın emekçilerine de saldıran polis, görüntü alınmasını engellemek istedi. Polis şiddeti aracın içinde de sürdü. İşçiler gözaltına alınarak Sirkeci Karakolu'na götürüldü.

Eylemcilerin yanlarında olan Ontex işçileri, ÇHD'ye, demokratik kitle örgütlerine ve basına saldırıyı haber verdi. ÇHD'li avukatlar karakola gelerek işçilerle görüştüler.

Hemen ardından Ontex işçileri de sloganlarla Sirkeci Polis Karakolu önüne gelerek

"PTT İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın PTT Direnişimiz", "Baskılar, Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Taşeron İşçisi Köle Değildir", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "PTT'de Direniş Kazanacak", "Ontex'te Direniş Kazanacak", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganları ile PTT işçilerine destek verdiler ve Karakol önünde beklemeye başladılar.

Saldırı ve gözaltını protesto etmek isteyen Topkapı İşçi Derneği, saat 15.30'da Sirkeci PTT önünde bir basın açıklaması yaptı.

"Belirleyici Olan

Taleplerimizin Karşılanmasıdır"

78. günde işe iade davasının ilk duruşması yapıldı. 24 Mart günü saat 14.00'de Adliye önünde basın açıklaması yapan PTT işçilerine Ontex işçileri de destek verdiler. Sarıyer Posta İşleme Merkezi'nde çalışan işçilerin davası 21

Haziran'a, Topkapı PTT Merkezi'nde çalışanların ise 19 Nisan 2011 tarihine ertelendi

Fiili eylemlerin yanı sıra işe iade talebiyle açtıkları davaların sadece bir araç olduğunu, işçi sınıfının örgütlü bir şekilde sermayenin karşısına çıkıp dişe diş mücadele verdiği takdirde kazanacağını belirten PTT işçileri, "Bizler mücadelemizi bu bilinçle veriyoruz. Kurduğumuz cadırlar da bunun göstergesidir. Dava sonucu ne olursa olsun bizim için belirleyici değildir, belirleyici olan taleplerimizin karşılanmasıdır" dedi.

"Artık Yeter"

26 Mart Cumartesi günü saat 13.00'de Tünel'de toplanan PTT çalışanları, "Artık Yeter, Cumartesi Günleri Çalışmak İstemiyoruz, İstanbul Şubeleri" yazılı pankart ve "Cumartesi Günleri 110 Kuruşa Çalışmak İstemiyoruz", "İnsanca Yaşam Güvenli Gelecek İstiyoruz", "Çıkartılan Emekçiler Geri Alınsın". "Taşeron Sistemi İnsanlı Suçudur" dövizlerini taşıyarak Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler.

Haber Sen şubelerinde örgütlü PTT emekçilerinin yürüyüşüne 80 gündür Topkapı ve Sarıyer PTT işletmeleri önünde direnişte olan PTT işçileri de katılarak kadro PTT emekçilerine destek verdiler.

Taksim Postanesi önüne gelen PTT emekçileri, "Zamanında gelmeyen mektuplarınızın, faturalarınızın, kargolarınızın, kayıtlı ve kayıtsız gönderilerinizin gecikmesinden, biz posta emekçileri olarak sorumlu değiliz. Sorumlu olan iş yükünü sürekli artıran ve işgücünü azaltan PTT yönetimidir" dediler.

Daha sonra posta işçileri kendilerine tatil günlerinde çalışmalarını karşılığı verilen 1 TL 10 kuruş parayı da ortaya konan bir kutuya atarak protesto ettiler. PTT çalışanları yol boyunca ve postane önündeki basın açıklaması boyunca PTT çalışanlarının iş koşullarını anlatan bir mektup dağıtımını yaptılar. Eylem, posta güvercinlerinin salınmasıyla bitirildi. □

Halkın Denizi Denizleşen Halkla 6 Mayıs'ta Kadıköy'de Buluşuyor

İnsan Hakları Derneği'nde 31 Mart günü Mücadele Birliği Platformu, yaptığı basın açıklamasıyla, 6 Mayıs günü Kadıköy'de miting gerçekleştireceklerini duyurdular. Yapılan açıklamada, "Artık bu kırılmış yol açılmıştır. Halkın yüreğinde ve bilincinde yaşamayı sürdüren 'Darağacında Üç Fidan' yoldaşları ve sevenleri tarafından bu yıl da bir mitingle anılacaklar.

Deniz, Yusuf, Hüseyin... Türkiye devriminin sembolü olmuş bu üç önder, her geçen gün halklarımızın arasında daha büyük bir özlem ve sevgiyle anılıyorlar.

Burjuvazi, 6 Mayıs 1972'de onları idam ettiğinde, onların devrim iddiasını da sonsuza kadar yok edeceğini düşünüyordu. Nasıl ki, onlardaki cesaret ve kararlılığı yok edemedilerse onların devrim iddiasının

da yok edemediler.

Bugün onlara idam cezası verenler yaşamıyorlar; ancak onların davası yaşamaya ve halklarımıza ilham kaynağı olmaya devam ediyor.

Onlar işçi sınıfı ve emekçilerin sınıf savaşımında, Kürt halkının özgürlük mücadelesinde, gençliğin militan mücadelesinde yaşamayı sürdürüyorlar.

Denizlerin yoldaşları olarak, onların anısına sahip çıkan, onların anısını yaşatmak isteyen herkesi 6 Mayıs 2011'de Kadıköy'de yapacağımız mitinge davet ediyoruz" denilerek Denizler sahiplenilmeye çağrıldı. □

ONTEX İŞÇİLERİ EYLEMİ SÜRDÜRÜYOR

Ontex-Canbebe işçilerinin açtığı işe iade davasının ilk duruşması 24 Mart Perşembe günü Bakırköy Adliyesi 6. İş Mahkemesi'nde görüldü. İşçiler duruşma öncesi, pankart açarak Adliye önünde bir basın açıklaması yaptılar. Sloganlarla Adliye önüne gelen işçilere, direnişteki PTT işçileri de destek verdi.

Açıklamada, 2011-2013 TİS sürecinde işçi iradesinin sözleşmeye yansımaları için hazırladıkları TİS taslağını üyesi oldukları Selüloz-İş'e sunduklarını ve sendika yöneticilerinin işçilerin taleplerini dikkate almayarak Ontex patronuyla gizlice sözleşme imzaladığını hatırlatan işçiler, Ontex patronunun bu durumdan güç alarak 17 Şubat günü 16 işçiyi işten çıkardığını söylediler ve 36 gündür fabrika önünde sürdürdükleri direnişlerine kararlılıkla devam ettiklerini belirttiler.

PTT ve Konak Belediyesi taşeron işçileri ile Casper ve KDS işçilerinin sendikalaşmak istedikleri için işten atıldığını hatırlatan işçiler, hak arayan, başkaldıran işçilerin işten atma saldırılarıyla karşı karşıya kaldıklarını ifade ederek işçilerin kendi örgütlülüğünü yaratarak ortak mücadeleyi büyütmesi gerektiğini belirtti.

"İşimizi geri istiyoruz. Tüm

sendika yöneticilerimiz ve temsilcilerimiz istifa etsin. Başta temsilcilerimiz olmak üzere tüm yöneticilerimiz demokratik seçimlerle belirlensin. İşçi iradesini yok sayan sözleşme iptal edilsin. TİS taleplerimiz kabul edilsin" diyerek taleplerini dile getiren işçiler, emekten yana olanları Ontex ürünleri olan Canbebe, Canped, Helen Harper marka ürünleri ve Burger King'i boykot etmeye, kendilerine destek vermeye çağırıyor.

Baskılar Yoğun

Ontex işçileri, patronun talimatıyla sık sık zabıta ve polis tarafından taciz ediliyorlar. Kimi zaman polis fabrika önündeki çadırın kaldırılması yönünde baskı yaparken, kimi zaman da resmi ve sivil polisler çadır çevresinde dolaşarak baskı oluşturmaya çalışıyorlar.

25 Mart günü işçiler çevreden topladıkları malzemelerle çadırlarını bir "baraka" haline getirdiler. Bunun üzerine önce zabıta gelerek işçilerden çadırı kaldırmalarını istedi, işçiler ise zabıtayı ikna ederek geri gönderdiler. Ardından resmi ve sivil polis ekipleri fabrika etrafında dolaşmaya başladı.

Bu yoğunluğu farkedenden işçiler, destek çağrısı yaptılar ve fabrika önünü gece dahi terk etmeme

kararı aldılar. Çağrı üzerine direnişçi PTT taşeron işçileri, ÇHD'li avukatlar, Devrimci İşçi Komiteleri ve BDSP'nin de aralarında bulunduğu devrimci kurumlar Ontex işçilerine desteğe geldiler. Bir süre sonra da polis otolarının sayısı azaldı ve uzaklaştı.

İşçiler Eylemde Birleşiyor

Eylemdeki işçiler ortak yürüyüşler yapıyorlar Cumartesi günleri. Seslerini birlikte duyurmaya çalışıyor, mücadele birliğini sokakta sağlıyorlar.

Cumartesi yürüyüşlerinin 5. haftasında, 26 Mart günü Galatasaray Lisesi önünden saat 16.00'da başlayan eyleme Çel-Mer işçileri, KDS işçileri ve Metal İşçileriyle Dayanışma Platformu katılırken, BDSP, Devrimci İşçi Komiteleri, İşçi Mücadele Derneği ve Tekstil-Sen de katılarak destek verdi. Kitlesel bir katılımı gerçekleştirilen yürüyüşte İstiklal Caddesi boyunca taleplerini sloganlarla dile getiren işçiler, sendikal bürokrasiyi ve patronları ıslıklarla, alkışlarla protesto ettiler.

MESS dayatmalarına karşı grev kararı alan metal işçilerinin mücadelesiyle eylemlerini birleştiren direnişteki işçiler yürüyüş boyunca "Canbebe'ye Boykot, Direnişe Destek!", "Ontex'te/PTT'de Direniş Kazanacak!", "Ontex-PTT-ÇEL-MER-KDS İşçisi Yalnız Değildir!", "Taşeron İşçisi Köle Değildir!", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!", "Söz Bitti Şimdi Eylem!", "Sendikalar Bizimdir Ağalar Defolsun!", "Emperyalist Haydutlar Libya'dan Defolun!" sloganları haykırıldı.

Kısa bir süreliğine oturma eylemi yapıldı, ajitasyon konuşmalarıyla sermayenin saldırılarına karşı mücadele eden işçilerle dayanışma çağrısı yineleni. Fransız Konsolosluk'un önüne gelindiğinde emperyalistlerin Libya'ya saldırısı protesto edildi. Burada bir süre emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin Libya saldırısı teşhir edildi.

Burger King önüne gelindiğinde Ontex işçileri, Ontex, PTT, KDS, ÇEL-MER işçilerinin bir araya gelmesinin oldukça anlamlı

olduğuna değinerek metal sektöründe greve çıkan işçilerle beraber mücadele bayrağını yükselteceklerini vurguladılar. İşçiler yaptıkları konuşmada işçi sınıfının ayağa kalktığını belirtirken, sermayenin saldırılarına karşı birleşik mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundu.

İşçiler yaptıkları konuşmalarında Libya'ya dönük emperyalist saldırıya da dikkat çekerek işgali lanetlediklerini ifade ettiler. Metal İşçileri Greviyle Dayanışma Platformu ve Çel-mer işçileri de konuşma yaptılar.

Zafer Mücadele Eden İşçilerin Olacak

2 Nisan günü Ontex işçileri AVPİM önünde eylemde olan PTT işçileriyle birlikte Cumartesi yürüyüşlerinin altıncısını yaptılar.

"Haklarımız Ve Geleceğimiz İçin Direniyoruz, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" pankartının açıldığı eylem Taksim Galatasaray Lisesi önünde başladı.

Burger King önünde açıklama yapan PTT işçileri, "Sömürü ve kölelik düzeninin işçilere dayattığı çalışma koşullarına karşı, haklarımız ve geleceğimiz için eylemlerimize devam ediyoruz. Yılmadan ve kararlılıkla sürdürdüğümüz Ontex-Canbebe direnişimizin 45. PTT direnişimizin 87. günü. Yürütmüş olduğumuz bu direniş bizleri sokağa atan, işsiz bırakan sermaye düzenine ve onların işbirlikçisi sendika bürokratlara karşıdır. Ontex-Canbebe işçileri olarak işimizi geri istiyoruz. Bizler işimize geri dönene kadar, işçi düşmanı olan Ontex ürünlerini boykot ediyoruz. Helen Harper, Canbebe, Canped ürünlerini kullanmamaya davet ediyoruz. Haksız olan Ontex patronunun ve PTT yönetiminin bizleri tazminatsız olarak işten atmasıdır. Bu haksızlıklara boyun eğmiyoruz ve eğmeyeceğiz. Tarihte de olduğu gibi zafer mücadele eden işçilerin olacaktır" dediler.

İşçiler Burger King önünde kısa bir oturma eylemiyle protesto ettikten sonra eylemlerini bitirdiler. □

Kürt Halk Hareketi Gelişiyor İstanbul'dan Çel-Mer İşçilerine Destek

İstanbul'dan Çel-Mer işçilerinin mücadelesini desteklemek üzere Metal İşçileriyle Dayanışma Platformu'yla 29 Mart Salı günü Gebze'ye Areva ö-

nüne giden emek ve meslek örgütleri ile siyasi parti üyeleri, anlaşma sağlanmasının sağlanması üzerine Areva işçilerinin başarısını kutladılar. Sendika temsilcilerinin konuşmalarının ardından işten atıldıkları için işyeri önünde yine eylemde olan Çel-Mer işçilerini ziyaret edilmesine karar verildi. Otobüslere binilerek Çel-Mer Fabrikası'na gidildi.

Ağustos ayında sendikalı olan Çel-Mer işçileri zorlu bir mücadeleyle bir direniş süreci geçirdiler ve sendikalı olarak işlerine geri döndüler. Bir süredir sendikalı olarak işyerinde çalışma mücadelesi veren Çel-Mer işçileri, patronla toplu sözleşme sürecini geçiriyorlar. Fakat patron işçilerin sendikalı olma haklarını tam anlamıyla kabul etmeyerek çeşitli saldırılarla işçilerin karşısına çıkıyor. Geçen hafta iki Çel-Mer işçisi yine işten çıkarıldılar ve işyeri önünde direnişlerini sürdürüyorlar.

Çel-Mer işçileri adına söz alan Ersin Usta bir süredir gerek işyerinde gerekse dışarıda tehditlere ve saldırıya maruz kaldıklarını, saldıran kişiler hakkında yasal işlemler yapmalarına karşın 21 Mart günü fabrikada kendisinin ve arkadaşı Naci Açıkgöz'ün saldırıya uğradıklarını anlattı. Saldırıya uğrayan kendileri olmasına rağmen işten atıldıklarını belirten Ersin Usta anayasal hakları olan sendikalı olma mücadelesini yürüttüklerini ve tüm yaşadıkları saldırılara karşın bu mücadeleyi sürdürmeye devam edeceklerini ifade etti.

Çel-Mer işçisinin konuşması sırasında sık sık "Çel-Mer İşçisi Yalnız Değildir", "Kahrolsun İşçi Düşmanları", "Yaşasın Çel-Mer Direnişimiz" sloganları atıldı.

Ardından Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi Mali Sekreteri Necmettin Aydın metal işçilerinin mücadelesine değinerek Çel-Mer işçilerinin karşılaştıkları saldırıyı aktardı. Fabrikada çalışan hükümlü kadrosundaki kişilerin Çel-Mer işçilerini sürekli tehdit ettiğini ve 21 Mart günü saldırdığını aktaran Aydın, karakola, savcılığa başvurularda bulunmalarına, tüm işlemleri yapıp işvereni uyarmalarına rağmen bu insanların işten çıkarılmayıp, saldırıya uğrayan iki Çel-Mer işçisininin 25/2 maddesine göre işten atıldığını belirtti. "Ama şunu unutmasınlar ki, bu mücadele burada bitmeyecek. Arkadaşlarımız yasal hakları olan sendikal haklarını kazanıncaya kadar mücadeleyi sürdüreceğiz. Bu işyerini işverene dar edeceğiz. Patron bizim mücadeleden vazgeçtiğimizi zannetmesin. DİSK'in mücadele ruhuyla her işyerinde olduğu gibi burada da mücadelemize devam edeceğiz ve Çel-Mer'e sendika girecek ve Çel-Mer işçileri tüm sendikal haklarını kullanıncaya kadar bu mücadele sürecektir" dedi.

Çel-Mer işçilerinin direnişine desteklerini bildiren konuşmaların ardından, gur bir şekilde "Çel-Mer İşçisi Köle Değildir", "Direne Direne Kazanacağız", "Çel-Mer İşçisi Yalnız Değildir", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları atılarak otobüslere döndü. □

Kürt halkı barış, demokrasi ve özgürlük talepleri çerçevesinde verdikleri mücadelenin yükseltilmesi için yeni bir eylem sürecine girildi.

Kürt halkının demokrasi ve barış taleplerini dile getiren 4 ana maddenin öne çıkarıldığı eylemlere ilişkin BDP Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, 23 Mart günü Diyarbakır'da yaptığı açıklamada "Ana dilde eğitim, Siyasi tutukluların serbest bırakılması, askeri ve siyasi operasyonlara derhal son verilmesi ve seçim barajının kaldırılması" talepleriyle "sivil itaatsizlik eylemleri" başlatacaklarını belirterek "Bu 4 talebimiz Kürt sorunun çözümünde önemli anahtardır ve kaptıyı açacaktır" dedi.

DTK Genel Başkanı Ahmet Türk ise "Eylemimiz tamamen demokratiktir. Bizler bu konuda çok duyarlı davranacağız. Gelişim panzerler bizi ezse de hiç bir karşılık vermeyeceğiz" dedi.

Yapılan açıklamaların hemen ardından 23 Mart akşamı ilk olarak Batman, Şanlıurfa- Suroç ve Viranşehir ilçelerinde "Sivil İtaatsizlik Eylemleri" kapsamında ilk çadırlar kuruldu. "Demokratik Çözüm Çadırları" adıyla kurulan çadırlarda Kürt halkının taleplerinin tartışılması amacıyla oturma eylemleri yapılıyor.

23 Mart günü "Sivil İtaatsizlik Eylemleri"nin startı BDP tarafından verilmiş oldu. Demokratik Çözüm çadırları kurularak yapılan oturma eylemlerinin birçok şehirde gerçekleştirilmesi amaçlanıyor.

Diyarbakır'ın ardından yapılan yürüyüş ve basın açıklamalarının ardından İstanbul'da Taksim Gezi Parkı ve Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda İzmir'de ise Agora Parkında da demokratik Çözüm Çadırları kuruldu. Çadırlara demokratik kitle

örgütleri partiler, devrimci kurumlar, sanat kurumları, aydınlar ve sanatçılar tarafından destek ziyaretleri yapıp çeşitli etkinlikler düzenleniyor. İstanbul ve İzmir'deki çadırlara direnişte ve eylemde olan işçiler tarafından da destek ziyaretleri yapılıyor. Bunun dışında Kürt halkının bu taleplerinin dile getirilmesine destek olmak amacıyla aydınlar, sanatçılar tarafından da etkinlikler ve eylemler yapılarak bu eylemlerin sonunda çadırlara destek ziyaretleri düzenleniyor.

Dört ana maddeyi içeren "sivil itaatsizlik eylemleri" kapsamında Şırnak, Silopi, Urfa Viranşehir, Nusaybin, Bingöl, Van, Doğubeyazıt, Cizre, İdil, Muş, Adana, Mersin, Antalya ve daha pek çok şehirde çeşitli eylemler yapılarak "Demokratik Çözüm Çadırları" kuruluyor. Birçok şehirde taleplerin dile getirilmesi amacıyla yapılan eylem ve yürüyüşlere polis müdahale ediyor, bazı şehirlerde çadırın kurulmasını engellemeye çalışırken kimi yerde ise polis kurulan çadırları kaldırmaya çalışıyor. Kimi şehir merkezlerinde polisin müdahalesi nedeniyle çatışmalar yaşansa da bir çok şehir merkezinde kurulan çadırlara yüzlerce kişi ziyarete gelerek destek veriyor. Bazı şehirlerde ise çadırda gruplar halinde nöbetleşe eylem sürdürülüyor. Hemen her şehirde çeşitli destek eylemleri ve etkinlikler düzenlenerek eylemin daha fazla merkezde hayat bulması amaçlanıyor. Birçok il ve ilçede çadırların kurulmasına yönelik hareketlilik sürüyor. Kürt halkı yeni hamleleriyle hasmını köşeye sıkıştırmaya devam ediyor. Hamle ve moral üstünlüğü ele geçiren Kürt halkının özgürlük yürüyüşü sürüyor. □

AYAKLANMA GÜ

Binlerce gazeteciyi, binlerce avukatı, doktoru, mühendisi sokağa döken “hoşnutsuzluk” ortamı toplumun tüm ezilen, sömürülen kesimlerini harekete geçirmiş durumda değil mi? Newroz’da, 1 Mayıs’larda ve daha pek çok durumda yüz binlerin meydanlara inmesi hangi nesnel koşulların ürünü? Gençliğin Başbakanı, bakanları, gerici/faşist profesörleri konuşmaması öfkesi neyin ifadesi? Arap ülkelerinde birkaç bin kişinin meydanlara inmesinden büyük bir heyecan duyanlar Türkiye ve Kürdistan’da on binlerce, yüz binlerce insanın devrimci eyleminden neden aynı heyecanı duymuyorlar?

Hafızası zayıf olanlara bir hatırlatma: Tekel işçilerinin dünya çapında etki yaratan “Çadırkent” eylemi “Tahrir Meydanı”ndan çok mu geri bir politik etkiye sahipti? Sosyal reformist partiler ve oportünistler bu karşılaştırmaları yapmazlar ama biz yapmalıyız; çünkü bu karşılaştırmalar onların gerçek yüzlerini ortaya koyuyor. Ne devrimin ne de ayaklanmanın sözünü duymak istiyorlar.

Arap Halklarının Kuzey Afrika’dan Ortadoğu’ya kadar uzanan çok geniş bir coğrafyada ayaklanmaları doğal olarak bütün dünya gibi, Türkiye’deki tüm politik güçlerin ve halkların da dikkatlerini üzerine çekti. Bu doğaldır. Modern insanlığın tarihinde az rastlanan, kimilerinin Avrupa’yı kasıp kavuran 1840’lı yılların devrimlerine benzettiği bu devrimlere halkların ilgisiz kalması beklenemezdi.

Kalmadılar. Her halk bu ayaklanmalara bakarak kendi kurtuluşu için nasıl hareket etmesi gerektiğine dair dersler çıkardı. Kapitalist baskı ve sömürüden bıkmış, yoksulluk ve işsizlikten bunalmış, gerici, faşist, burjuva devlet baskısı ve terörü altında yaşamaktan usanmış halklar özgürlük ve daha güzel bir yaşam için mücadeleye atılırken birbirlerinin mücadelesinden örnek alıyorlar.

Türkiye’de Durum

Arap halkları birbiri ardından ayaklanırlar ve iktidarları devirirken Türkiye ve Kürdistan’daki durum nedir? Sermaye sınıfı ve tekelci medya bu durumu son derece bilinçli şekilde gözlerden saklamaya çalışıyorlar. Sosyal reformist partiler ile oportünist siyasal hareketler ise, kendi konumları ve burjuva sınıfla uzlaşma siyaseti gereği Türkiye’deki duruma değinmemeyi tercih ediyorlar.

Oysa Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfına, emekçi halklarına içinde buldukları durumu göstermek, anlatmak son derece önemlidir. İki ülkenin devrimci komünistleri işte bu devrimci görevi, tek başlarına kalma pahasına yerine getirmeye çalışıyorlar.

Çünkü bir yerde devrimci durum varsa ve ayaklanmacı bir ruh hali emekçi sınıflarda, ezilen sömürülen kitlelerde ortaya çıkmışsa devrimin kaçınılmazlığını, derinliğini, genişliğini, kapsayıcılığını devrimin toplumsal güçlerine anlatmak, kavratmak son derece önemli hale gelir.

Peki, durum gerçekte öyle midir, yoksa biz mi sosyal reformist partilerin ve oportünistlerin bizi suçladıkları gibi, durumu abartıyoruz? Bu sorunun yanıtı ancak somut

olgulara dayanarak verilebilir. Biz de öyle yapacağız, somut olgulara dayanarak gerçekte kendi topraklarımızdaki durumun ayaklanan Arap ülkelerindeki durumdan çok daha ileri olduğunu göstereceğiz.

Evet, kendi ülkelerimizdeki durum ayaklanan Arap ülkelerindeki duruma benzemekle kalmıyor fakat bizdeki devrimci mücadele her bakımdan söz konusu ülkelerden çok daha ileri bir düzeyde bulunuyor. Bu burjuvaziye yaranmak isteyen sosyal reformist partilerle oportünist hareketlerin duymak istemedikleri, üzerinden es geçtikleri somut gerçektir.

Kürdistan’ı ele alalım. Kürdistan’da hemen her gün sonu polisle çatışmayla biten devrimci bir kitle eylemine, bir gösteriye tanık olmuyor muyuz? Yine Kürdistan’da artık olağan hale gelen bu devrimci kitle eylemlerinden başka, kısa süreli aralarla on binlerce, hatta yüz binlerce kişinin katıldığı, ayaklanma durumunu çağrıştıran devrimci kitle eylemleri yaşanmıyor mu? Faşist Devlet Bahçeli, Kürdistan’da yaşananlara boşuna mı “ayaklanma provası” diyor?

Bunlar yaşanıyor ve kimsenin bu sorulara olumsuz yanıt verebileceğini düşünmüyoruz. Hakkâri, Yüksekova gibi yerlerde, Diyarbakır’da, Kürdistan’ın başka illerinde bu durum o kadar sık yaşanıyor ki, artık olağan bir durum olarak kabul ediliyor. Şimdi canalcı soru şudur: Kürdistan’da yaşanan bu ayaklanma durumunun sosyal reformist ve oportünistlerin önlerinde yerlere kadar eğildikleri Arap ülkelerindeki ayaklanmalardan devrimci içerik olarak ne eksikliği var?

Fazlası var, eksikliği yok. Kürdistan’daki devrimci kitle eylemlerinin devrimci araçlar içermesini bir yana bırakalım, biz daha bu eylemlerin arkasındaki büyük gerilla gücünden, otuz yıla varan iç savaş ve devrimci mücadele birikiminden söz etmedik bile. Öyle ki bir devrim için kitlelere muazzam olanaklar sunan bu özelliklerin hiç biri –Filistin Halkını bir kenara koyarsak- ayaklanan Arap halklarında yok. Daha doğrusu ayaklanan Arap emekçi sınıfları ve ezilen sömürülen kitleleri zafer için kendilerine

ÜNLERİ

büyük kolaylıklar sağlayacak bu olanaklardan yoksun olarak ayaklandılar.

Burada şunu belirtmekte yarar var: Elbette biz sosyal reformist partilerin ve oportünist örgütlerin Arap emekçi sınıflarının ve ezilen halklarının ayaklanmalarıyla “enternasyonal” dayanışma içinde olmalarını eleştiriyor değiliz. Tam tersine, daha fazla dayanışma gerektiğine inanıyoruz. Teşhir ettiğimiz nokta, “enternasyonal” dayanışmayı kendilerini “kendi” burjuva sınıfıyla karşı karşıya getirecek görevlerden kaçmanın örtüsü olarak kullanmalarıdır.

Bu çevrelerin yaptıkları tam da budur. Kendi görevlerinden, kitlelerin devrimci hedeflerinden, ayaklanma ortamından vb. hiç söz etmeden emekçi sınıfların dikkatini “dışarı” çevirmek “enternasyonal dayanışma” değil, ancak kendi burjuva sınıfına hizmet olarak değerlendirilebilir.

Denilebilir ki, yukarıda sözü edilen koşullar Kürdistan’a aittir, Türkiye’ye değil. Böyle bir itiraz tümünden yanlış ve anlamsızdır. Türkiye ile Kürdistan arasındaki sıkı bağları, mücadelenin karşılıklı etkileşimini vb. bir kenara bırakalım, sadece son yıllarda ortaya çıkan devrimci sınıf eylemleri, grevler, emekçi kitlelerin eylemleri, gençliğin eylemleri bu konuda yeterli bir fikir edinmeye yetiyor.

Binlerce gazeteciyi, binlerce avukatı, doktoru, mühendisi sokağa döken “hoşnutsuzluk” ortamı toplumun tüm ezilen, sömürülen kesimlerini harekete geçirmiş durumda değil mi? Newroz’da, 1 Mayıs’larda ve daha pek çok durumda yüz binlerin meydanlara inmesi hangi nesnel koşulların ürünü? Gençliğin Başbakanı, bakanları, gerici/faşist profesörleri konuşurmayan öfkesi neyin ifadesi? Arap ülkelerinde birkaç bin kişinin meydanlara inmesinden büyük bir heyecan duyanlar Türkiye ve Kürdistan’da on binlerce, yüz binlerce insanın devrimci eyleminden neden aynı heyecanı duymuyorlar?

Hafızası zayıf olanlara bir hatırlatma: Tekel işçilerinin dünya çapında etki yaratan “Çadırkent” eylemi “Tahrir Meydanı”nın dan çok mu geri bir politik etkiye sahipti?

Sosyal reformist partiler ve oportünistler bu karşılaştırmaları yapmazlar ama biz yapmalıyız; çünkü bu karşılaştırmalar onların gerçek yüzlerini ortaya koyuyor. Ne devrimin ne de ayaklanmanın sözünü duymak istiyorlar.

Eksik Olan Ne?

Buraya kadar daha çok Türkiye ve Kürdistan’daki halk hareketinin, devrimci mücadelenin güçlü ve ileri yanlarına vurgu yaptık. Bu gerekiyordu. Çünkü bir yandan

Özellikle de Kürdistan’da ya bir ayaklanma ya da ayaklanmaya çok yakın bir durum var. Türkiye’de emekçi sınıflar ayaklanmacı bir ruh haliyle, düzene, düzenin temsilcilerine derin bir öfke içinde Arap kardeşlerinin ayaklanmalarını, günü geldiğinde aynısını tekrarlamak için, büyük bir ilgiyle izliyorlar.

sermaye sınıfı öte yandan onun emekçi sınıflar içindeki uzantıları emekçi sınıfların gözünden bu durumu gizlemeye özellikle çaba harcıyorlar.

Fakat bu demek değil ki kendi topraklarımızdaki hareketin zayıf yanları yok. Bunlar var ve üzerinde ayrıca durulması gerekiyor. Biz bu makale çerçevesinde en öne çıkan ve en önemli gördüğümüz zayıflık üzerinde duracağız. Buna işaret edilmeden “madem ki, bizdeki hareket Arap ülkelerindeki hareketten çok daha ileri ve güçlü öyleyse neden iktidar ele geçirilemiyor” sorusuna yanıt verilemez.

Aslında soru, yanıtını içinde taşıyor. Evet, bizde iktidar ele geçirilemiyor çünkü emekçi sınıfların ve Kürt halkının önüne iktidarı ele geçirme hedefini koymak bir ya-

na bunun sözü dahi edilmiyor. Bu, sosyal reformist, oportünist ve burjuva sendikacılığı düşüncesinin yani burjuva ideolojisinin işçi sınıfı, emekçi kitleler, gençlik ve Kürt halkı üzerindeki etkisinin sonucudur.

Bu düşünce için anlak başarı her şeydir, sonal zafer hiçbir şeydir. Bu düşünce sahipleri kitlelere anlak başarı için tüm güçlerini seferber etmelerini söyler, sonal zaferin ise “çıkılmaz ayın son Çarşambası”nda mutlaka (!) geleceğini, bunun için aceleye gerek olmadığını vaaz eder.

Arap emekçi sınıfları ise tam tersini yaptılar. Mevcut iktidarın yıkılmasını her şeyin önüne koydular, en sıradan taleplerinin karşılanmasını dahi mevcut iktidarın yıkılmasına, örneğin Mısır’da Hüsnü Mübarek’in gitmesine ve devrimci bir hükümetin kurulmasına bağladılar. Hareket Tunus’ta olsun Mısır’da olsun, öteki Arap ülkelerinde olsun ilk günden itibaren önüne mevcut iktidarın yıkılmasını, hükümetin yıkılmasını koydu.

Oysa bizde, bugün dahi örneğin UKH Kürt halkının önüne özgürlüğün elde edilmesi için mevcut iktidarın yıkılması; yerine devrimci bir iktidarın, devrimci bir hükümetin kurulması hedefini konmuş değil. Leninistlerin tüm çabalarına rağmen, Tekel eylemi sırasında işçiler üzerlerindeki burjuva sendikacılığı ve sosyal reformist düşüncesinin etkisi nedeniyle önlerine iktidarın yıkılması, hükümetin yıkılması hedefini koymaya razı olmadılar.

Ama kitlelerin bilincinin burjuva düşüncesinin etkisi altında olması hareketlerinin nesnel içeriğini değiştirmiyor. Özellikle Kürdistan’da ya bir ayaklanma ya da ayaklanmaya çok yakın bir durum var. Türkiye’de emekçi sınıflar ayaklanmacı bir ruh haliyle, düzene, düzenin temsilcilerine derin bir öfke içinde Arap kardeşlerinin ayaklanmalarını, günü geldiğinde aynısını tekrarlamak için, büyük bir ilgiyle izliyorlar.

Sadece Ortadoğu’da değil, tüm dünyada ayaklanma günleri yaşanıyor. Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıfları sınıf kardeşlerini bir kenarda durup seyredecek değiller. □

METAL GREVLERİ

Standard Depo İşçileri Grevde!

Birleşik Metal-İş Sendikası, Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) ile 2010-2012 dönemlerini kapsayan toplu iş görüşmelerinin anlaşmazlıkla sona ermesi üzerine aldığı grev kararlarını hayata geçirmeye başladı.

22 Mart'ta Eskişehir'de kurulu bulunan Doruk Fabrikası'nın greve başlamasının ardından 24 Mart günü de Kocaeli'de bulunan Standart Depo greve başladı.

Kocaeli'nin Başiskele ilçesi Kullar Beldesi'nde bulunan Standart Depo işçileri "Bu İş Yerinde Grev Var" yazılı pankartı fabrika kapısına asarak greve başladılar. Fabrikada çalışan yaklaşık 100 işçi sabah 09.00'da fabrika önünde toplandı ve kendi aralarında grev göz-cülerini, görevli arkadaşlarını belirleyerek greve başladılar.

Grev pankartı asılmadan önce, DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Ali Cancı, Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Kocaeli Şube Başkanı Hilmi Baltacı, son kez patron ile görüştü. Ancak yine uzlaşma sağlanamadı.

Fabrika önünde bekleyen işçilerinin yanına gelen heyet burada bir basın açıklaması yaptı. Şube Başkanı Hami Baltacı, "21 yıl sonra tarihe tanıklık ediyoruz. Metal işçileri dayatmalara onuru ile cevap veriyor" dedi.

Baltacı, "İşbirliği Türk Metal-Sendikası ile MESS'in imzalamış olduğu sözleşmeyi kabul etmiyoruz. İşverene defalarca grev kapınızda dedik. Bugün kapıdan içeri girdi. Bizim için grev amaç değil hedefimize ulaşmak için bir araç. Biz ekonomik ve sosyal büyümeden pay istiyoruz" dedi.

Genel başkan Adnan Serdaroğlu ise "Onurlu mücadelemizin ilk adımını attık ve koşar adım hedefimize gidiyoruz. Toplu İş Sözleşmesi düzeninde bir hegemonya kurulmaya çalışılıyor ve işçiler buna baş kaldırıyor. İşçileri esaret altında tutan o sarı sendikanın işçileri sömürmesine engel olacağız. KOÇ'un sendikası MESS ve işçi sendikası kılığındaki sahte sendika ile karşı karşıyayız" dedi.

Serdaroğlu, taleplerinin kabul edilmediğini ve zorunlu olarak grev uygulamasını hayata geçirdiklerini söyleyerek tüm emekten yana demokratik kurum ile siyasi partileri grevlerine destek vermeye çağırdı.

Davul zurna eşliğinde halayların çekildiği, sloganların atıldığı işyerinde çevik kuvvet yığınak yaptı. İşçiler sık sık, "Standard Depo İşçisi Köle Değildir", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" "Yaşasın Onurlu Grevimiz" sloganları attılar. Nakliyat-İş, Belediye-İş, Genel-İş, Dev-Salık İş, devrimci kurumlar ve siyasi partiler Standart Depo işçilerine destek vermek amacıyla oradaydı. Açıklamanın ardından işçiler, davul, zurna ve klarnet eşliğinde grev halayı çekti. Ardından kemençe eşliğinde horon tepti.

Areva Metal'de Anlaşma

Birleşik Metal-İş üyelerinin 29 Mart günü greve başlayacağı Areva fabrikasında anlaşma sağlandı. Gece geç saatlere kadar süren karşılıklı görüşmelerin ardından anlaşma sağlandı. İşçilerin de anlaşmayı onaylaması ile birlikte Toplu İş Sözleşmesi (TİS) imzalandı.

Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri, Türk Metal'in imzaladığı TİS'e oranla oranla üç kat fazla zam, sosyal ve diğer haklarda da büyük kazanımlar elde ettiklerini söyledi.

İstanbul'dan grev ile dayanışma amacıyla Gebze'ye giden emek ve meslek örgütleri ile siyasi parti üyeleri, anlaşmanın ardından işçileri fabrika önünde kutladı.

Toplam 15 bin metal işçisini kapsayan grevde Kroman Çelik Fabrikası'ndaki grev, yasal gerekçeler nedeniyle askıya alınmıştı.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Grev takvimi ise şöyle:

- 30 Mart 2011
- Bekaert (Kocaeli Şube)
- 1 Nisan 2011
- Bosal Mimaysan (Gebze Şube)
- 4 Nisan 2011
- Çimsetaş (Anadolu Şube)
- 6 Nisan 2011
- ABB Elektrik (İstanbul 1 Nolu Şube)

8 Nisan 2011

Arfesan (Gebze Şube)

11 Nisan 2011

RSA (İstanbul 2 Nolu Şube)

Bekaert ve Standart Depo'da Anlaşma

Birleşik Metal, aldığı grev kararları bir-biri ardına uygulamaya konulmaya başlanmıştı. İlk olarak 22 Mart'ta Eskişehir'de Süsler Doruk'ta 24 Aralık'ta ise Kocaeli'de Standart Depo ve Raf'da greve başlamıştı. 29 Mart günü yine Gebze'de bulunan Areva'da greve başlama kararı alınmış fakat sabaha karşı yapılan son görüşmelerle anlaşmaya varılarak işçiler işbaşı yapmışlardı.

Diğer yandan Birleşik Metal yönetimi, 24 Mart'ta greve çıkılan Standard Depo ve Raf Sistemleri AŞ.'de anlaşmaya vardı. Anlaşmayla birlikte, geçtiğimiz hafta başlayan grev fiili olarak sona erdi.

Bekaert Çelik'te ise 30 Mart'ta greve çıkılması kararı alınmıştı. 600 civarında işçinin çalıştığı, eski adıyla Beksa olan Bekaert İzmit Çelik Kord Sanayi ve Ticaret AŞ.'de Birleşik Metal yönetimi tarafından 30 Mart Çarşamba günü fabrika önünde basın açıklaması yapıldı.

Greve çıkması beklenen Bekaert Fabrikası'nda da sendika yöneticileri ile patron arasında da sabah saatlerinde bir anlaşma sağlandı. İşçilerin sabah saatlerinden itibaren üretim yapmayarak yemekhanede, alınacak sonucu bekledikleri de öğrenildi. Bazı işçilerin de fabrika önüne gelerek sendikaya tepki gösterdikleri görüldü. Birleşik Metal-İş, işçilerle yeniden görüşme yaptı ve işçilerle yapılan görüşmenin ardından sloganlarla sendika yöneticileri ile birlikte yürüyüşe geçildi.

Doruk Süsler'de Anlaşma

Birleşik Metal'in, 22 Mart'ta greve başladığı ilk yer olan Doruk Süsler'de 2 Nisan günü kazanıma ulaştı. Patron, Birleşik Metal'in şartlarını kabul etti.

Böylece Birleşik Metal-İş greve başladığı işyerlerinin tamamında kazanım elde etmiş oldu. Birleşik Metal-İş bu işyerinde de MESS ile Türk Metal'in yaptığı anlaşmanın çok daha üstünde bir anlaşma sağladı.

Birleşik Metal-İş, 4 Nisan'da Mersin'deki Çimsataş'ta, 6 Nisan'da İstanbul Dudullu ve Kartal'daki ABB Elektrik'te, 8 Nisan'da Gebze'deki Arfesan'da, 11 Nisan'da, İstanbul'daki RSA ve PAKSAN'da greve başlayacak. □

DİSK Genel-İş'ten Greve Çağrı!

İzmir Büyükşehir Belediyesi İzenerji AŞ. şirketinde çalışan DİSK Genel-İş üyesi olan Park-Bahçe işçileri patron arasında yapılan TİS görüşmelerinde uzlaşmaya varılamadı. DİSK, 31 Mart Perşembe günü saat 16.00'te İBB önünde park-bahçelerde çalışan bütün işçileri, grev kararı çağrısını asmaya davet etti.

Belediyenin önünü kapatan Park-Bahçe işçileri, "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Sada-

ka Değil Toplu İş Sözleşmesi" sloganlarını atılar. Toplam 64 maddeden oluşan 2. Dönemi kapsayan TİS görüşmelerinde, 21 madde 3 geçici madde, disiplin ceza cetveli ve İzenerji AŞ. gruplandırma listesi olarak uyuşmazlıklardan dolayı 60 günlük süre içerisinde uzlaşılmazsa greve çıkacağını belirten DİSK basın açıklamasını bitirdi.

Mücadele Birliği/İzmir

1 Mayıs'ta

1 Milyon Kişiyile Taksim'de

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, "1 Mayıs'ta 1 Milyon Kişiyile Taksim'de" olacaklarını açıkladılar.

30 Mart günü DİSK Genel Merkezi'nde saat 11.00'da düzenlenen basın toplantısında yapılan ortak açıklamayı DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün okudu.

Açıklamada "Kendi örgütlerimizde karar alarak, bu sürecin önümüze koyduğu tarihsel sorumluluğu, 1 Mayıs'ın anlam ve önemine uygun bir biçimde, tüm halkımızın katılacağı bir genişlikte ve kapsamda gerçekleştirmek üzere örgütlemek için, görüş birliğindeyiz. İstanbul Taksim Meydanı (1 Mayıs Meydanı) olmak üzere, Türkiye'nin dört bir yanında kutlamalarla birleşik, kitlesel ve özüne uygun bir 1 Mayıs için çalışmalarımızı yürüteceğiz" dedi.

Tayfun Görgün, son zamanlarda yaşanan Kürt halkına karşı yapılan baskılar, basın özgürlüğüne ve güvencesiz bir şekilde çalışan işçilere dikkat çekti.

Görgün; "1 Mayıs 2011 kutlamalarında kaybettiklerimizin anısına, Taksim Meydanı'nı 1 Mayıs Alanı olarak işçi sınıfına, birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak yeniden kazandırmamızda, bizimle birlikte kararlı bir mücadele veren, sınıf dostlarımızla, devrimcilerle, demokratlarla, sosyalistlerle, yurtseverlerle yeniden yan yana, omuz omuza olacağız. Bu ses, işsizliğe, açlığa, yoksulluğa, en güçlü cevap olacaktır; bu ses, baskıya direnenlerin, teslim olmayanların haykırışı olacaktır. Bu ses, ülkemizde ve Ortadoğu'da emperyalist saldırganlığa karşı haykırış olacaktır. Bu ses, kapitalist sistemin yarattığı, ekolojik tahribata, açlığa, yoksulluğa, işsizliğe karşı emeğin haykırışı olacaktır" dedi. □

ESKİŞEHİR'DE İŞÇİLER SOKAKTA

1 Nisan akşamı Doruk Fabrikası işçileri, grevlerine yeni bir eylem daha ekleyerek eylemlerini Eskişehir sokaklarına taşıdılar.

Grevle Dayanışma Platformu'nun gerçekleştirdiği eylemde, bizler de Mücadele Birliği okurları olarak yerimizi aldık. Eylem saat 17.30'da Adalar Migros önünde başladı. Eyleme çok sayıda demokratik kitle örgütü destek verdi. İşçilerin yanı sıra eylemde öğrenciler de kortejlerde yerlerini aldı.

Sloganlarla ve alkışlarla başlayan yürüyüş Eskişehir halkı da destek verdi. Yürüyüş sırasında sık sık "Genel Grev Genel Direniş", "Hak Verilmez Alınır Zafer Grevde Kazanılır", "Metal İşçisi Yalnız Değildir", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı.

Kitlesel yürüyüş coşkuyla Hamam Yolu'nda son buldu. Burada Platform adına Eğitim Sen Şube Başkanı Ali Paşa Şanlı basın açıklamasını okudu. Metal işçilerine dayatılan şartların kabul edilemez olduğunu dile getiren Şanlı, MESS'in bu saldırılarına karşı mücadele edeceklerini ve bu mücadelede bütün emekçileri desteğe beklediklerini belirtti.

Eylem sloganlarla ve alkışlarla son buldu.

Mücadele Birliği/Eskişehir

“EMPERYALİST SALDIRGANLIK DEVİMLERİ DURDURAMAYACAK”

1 Nisan günü Taksim Tramvay Durağı'nda saat 18.00'da bir araya gelen Mücadele Birliği Platformu, Libya'da yaşanan emperyalist saldırganlığı protesto etmek için, bir basın açıklaması düzenledi.

“Emperyalist Saldırganlık Devrimleri Durduramayacak” pankartı açan Mücadele Birliği, “Ortadoğu Halkları Devrimle Özgürleşecek”, “Tunus'tan Mısır'a Sıra Burada”, “Kahrolsun Emperyalizm, Yaşasın Sosyalizm”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği” sloganları atarak NATO'nun Libya'ya yönelik saldırılarını protesto etti.

Okunan basın açıklamasında, Tunus'ta işsiz bir gencin kendisini yakmasıyla Kuzey Afrika'da başlayan ve Ortadoğu'ya yayılan halk ayaklanmalarının, kapitalizmin içinde bulunduğu sıçramalı çöküş evresinde emperyalist- kapitalist ülkeleri korkutduğunu; Tunus ve Mısır'da onlarca yıllık diktatörlükleri deviren ayaklanmaların kapitalist sisteme sonun başlangıcını gösterdiğini dile getirildi. “Tabii ki, emperyalist-kapitalist devletler, daha ayaklanmalar ilk patlak verdiğinde, bir yandan bu ayaklanmaların önünü nasıl keseceklerinin hesabını yaparken, bir yandan da bu ülkelere nasıl müdahale edeceklerinin, buralarda nasıl işbirlikçi iktidarlar oluşturabileceklerinin, olmadı buraları nasıl işgal edeceklerinin hesabını yapıyorlardı” denildi.

Libya'da başlayan hareketin diğerlerinden ayrı özelliklere sahip olduğunu ve bu yüzden emperyalist ülkelerin bunun üzerinde durduğunu kaydeden Mücadele Birliği, “Ancak asıl üzerinde durulması gereken, en başından beri ağır silahlara sahip olan ve monarşi bayrakları açmış 'İsyancılar'ın durumuydu. Açık ki, bunlar, gericiydi ve

Kaddafi yönetimine karşı halkta oluşmuş öfke ve isyan duygularının üzerinden, emperyalizmle işbirliği yaparak iktidarı ele geçirmek istiyorlardı” dedi.

Emperyalist devletlerin ve NATO'nun, halk ayaklanmalarının önünü kesebilmek için 11 Eylül'den sonra, 3. Dünya Savaşını planladıklarını belirten Mücadele Birliği, “Bu planları bozmanın en iyi yolu yaşanan devrimleri her yana yaymaktan geçiyor” diyerek halkların katledecek operasyonlara karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı. □

NATO Saldırganlığı Protesto Edildi

Kamu Emekçileri Sendikası (KESK) Şubeler Platformu, NATO'nun Libya'ya müdahalesini protesto etmek için Galatasaray Lisesi önünden Taksim Meydanı'na yürüdü.

Galatasaray Lisesi önünden başlayan yürüyüşe Mücadele Birliği destek verdi. “Libya Halkı Yalnız Değildir”, “Katil ABD, işbirlikçi AKP”, “Savaşa Karşı Savaşacağız”, “Kahrolsun

Emperyalizm, Yaşasın Mücadele Birliği”, “Katil ABD Ortadoğu'dan Defol” sloganları eşliğinde Libya'ya müdahaleyi ve Türkiye'nin buna desteğini protesto etti.

KESK adına basın açıklamasını okuyan Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Hüseyin Tosun; “Kardeş Arap halklarının kendi iç dinamikleriyle diktatörlerine başkaldıran özgürleşme mücadelelerini selamlıyoruz, ancak bu bölgelere kaynakları sömürmek için yapılacak müdahalelere karşı çıkıyoruz” dedi ve emperyalist güçlerin “Kaddafi zulmünden kurtarıyoruz” “yalanıyla bölgenin yer altı ve yer üstü kaynaklarına el koymak istediğini” söyledi. Tosun ayrıca Kürt halkının yapılan sivil itaatsizlik eylemliklerine gösterilen şiddet ve tahammülsüzlüğü kınadıklarını açıkladı ve “Emperyalistler barış getiremez, gerçek barışı halkların kendi mücadelesi getirecektir” dedi.

KESK Başkanı Döndü Taka Çınar da söz alarak, “Libya halkı kendi kaderini kendisi tesis etmelidir. Bu güce sahiptir. Türkiye tezkereyi hemen geri çekmelidir” dedi.

Açıklamanın ardından grup, Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) ile Demokratik Toplum Kongresi'nin (DTK) “sivil itaatsizlik” kararı çerçevesinde Taksim Gezi Parkı'nda başlattığı eyleme katılarak destek verdi. □

Libya Halkı Yalnız Değildir

KESK, DİSK ve TMMOB tarafından Sümerbank önünde 29 Mart Salı günü saat 18.30'da Libya halkına emperyalist güçlerin müdahalesini protesto etmek için bir basın açıklaması yapıldı.

Düzenlenen basın açıklamasına çeşitli siyasi hareketler ve devrimci kurumlar katıldı. “Tüm NATO Üsleri Kapatılsın/İzmir Savaşın Değil Barışın Kentidir/KESK, DİSK, TMMOB” yazılı pankartın açıldığı basın açıklaması sırasında “Katil ABD Ortadoğu'dan Defol”, “Libya Halkı Yalnız Değildir” sloganları atıldı.

Yapılan basın açıklamasının ardından eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Güvencesiz Çalışmaya Karşı Ankara Buluşması

KESK, DiSK, Türk-İş'e bağlı sendikalar ile emek ve meslek örgütlerinin çağrısıyla binlerce işçi ve emekçi "Güvencesiz Çalışmaya Hayır" demek için Ankara'da bir araya geldi. Eskişehir, İstanbul, Konya başta olmak üzere birçok ilden emekçinin katıldığı eylemde, "Taşeron Yasaklansın" ve "Mücadeleyi

Yükselterek Sürdüreceğiz" söylemleri öne çıktı.

Ankara ve dışından gelen işçi ve emekçiler, Dikimevi'ndeki Metro durağında toplanarak "Güvenli Gelecek, Birleşik Mücadele" pankartı ile Kolej Kavşağı'na alkışlar ve sloganlar, ıslıklarla yürüyerek "güvenceli işve güvenli bir gelecek" taleplerini dile getirdi. Mitinge, TTB, KESK, SES, Hava-İş, Deri-İş, Birleşik Metal-İş, Dev Sağlık-İş, Halkevleri, Mücadele Birliği Platformu, Güvencesiz Öğretmenler, Genç- Sen, Devrimci Demokrat Sendikal Birlik, Emekli- Sen, ÖDP, ESP, EHP, EMEP, Ankara Tabip Odası, Sine- Sen sendikaları ile bazı meslek odaları, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütlerinin genel başkanları katıldı.

Binlerce işçi ve emekçinin sloganlar ve dövizlerle katıldığı mitingde 21 yıl sonra grevlere çıkmaya başlayan Birleşik Metal-İş Sendikası üyelerinin, Dev Sağlık-İş üyelerinin, Hava-İş, Tüm Tis Sendikalarının ve Türkiye Deri-İş Sendikası'na bağlı Grup Suni Deri, Kampana ve Desa işçilerinin kitlesel olarak katıldıkları gözlemlendi. Direnişteki Ontex, Canbebe ve PTT taşeron işçileri, Casper işçileri, Selçuk Üniversitesi taşeron işçileri Hava İş üyeleri, Sabiha

Gökçen Havalimanı'ndaki işten atılan işçiler, Polatlı Duatpe Devlet Hastanesi taşeron sağlık işçileri de pankart ve dövizleriyle alanda yerlerini aldı.

Eylemde yerini alan Mücadele Birliği Platformu da eyleme "Kapitalizmi Yıkalım, Dünya Emeginin Olacak" yazılı bir pankartla katıldı. Yürüyüş boyunca, "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeginin Olacak", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Dünya Emeginin Olacak", "Yaşamın Devrimci İşçi Komiteleri", "Savaşın Devrimci İşçiler Yalnız Değildir" gibi sloganlar attı. Alana gelindiğinde ise Yeni Evrede Mücadele Birliği, Önsöz ve Zafere Kadar Genç Yoldaş dergisinin satışı ve bildiri dağıtımı yapıldı.

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), birçok ilden geniş katılımıyla eylemde yer alırken, döviz ve sloganlarıyla, Sağlıkta Güvencesizliğe, Taşeron ve Performans Uygulamasına Hayır" dedi. SES üyeleri "Sağlıkta Yıkımı Durduralım", "Sağlık Haktır Satılmaz" dövizleri ve sloganlarıyla katıldılar.

Sinema emekçileri de Sine-Sen olarak "İnsanlık Dışı Çalışma Koşullarına Son", "Sinema Emekçisi Köle Değildir", "Kuralsız, Güvencesiz Çalıştırmaya Hayır"

diyerek taleplerini dile getirdiler. Ataması yapılmayan ve güvencesiz olarak sözleşmeli çalışan öğretmenler de "Atama Yoksa İsyân Var, Tüm Öğretmenlere Güvenceli İş İstiyorum" taleplerini haykırdılar. Çevreye duyarlı kitle örgütleri ve enerji emekçileri ise "HES'lere Ve Nükleer Santrallere Hayır" diyerek taleplerini ifade ettiler.

Sendika yöneticilerinin konuşmalarından sonra Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde çalışan Dev Sağlık-İş üyesi taşeron işçi Ziya İncedere bir konuşma yaptı. İncedere, AKP hükümetinin güvenceli hale getirdiği tek şeyin güvencesiz çalıştırma cehennemi olduğuna dikkat çekti. Güvencesiz çalıştırmayı kader olmaktan çıkarmak için büyük bir adım attıklarını ifade eden İncedere, "Bilin ki büyük bir mücadele yolunun başındayız. Mücadelemiz yeni başlamadı ama yol yeni açılıyor." dedi.

1 Mayıs'a değinen sağlık emekçisi, "İşçi sınıfının birlik mücadelesi ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında olacağız. 1 Mayıs alanında güvencesiz çalışmaya karşı mücadelemizin temel talepleri yankılanacak" dedi.

Miting, Karadeniz müziği eşliğinde horona durulması ve çekilen halaylarla son buldu. □

"YAŞAMIN MİMARLARI" SOKAKTA

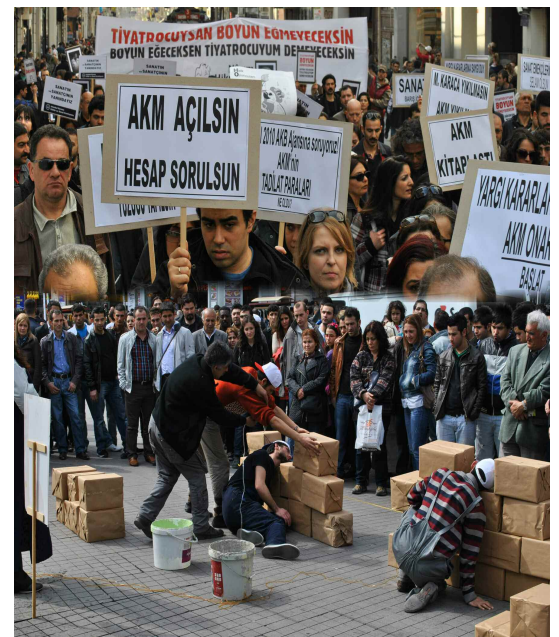
Ayıışığı Sanat Merkez Devrim Tiyatro Atölyesi, 27 Mart günü, Dünya Tiyatro Günü'nde sokağa çıktı.

Devrim Tiyatro ekibi, Taksim İstiklal Caddesi üzerinde Galatasaray Lisesi'ne kadar yaptıkları yürüyüşte kostüm ve şiirleriyle çevredekilerin dikkatini çektiler. Yürüyüş boyunca yaptıkları konuşmalarda günün önemine değinen tiyatrocular, "ilkel komünal toplumdan bu yana ezenle ezilenin bir savaşımını görüyoruz, bu sanat alanında da öyle ezenlerin aydınları tiyatrocuları, yazar çizerler hep oldu. ezilenlerinden, dostları, arkadaşları, yoldaşla-

rı hep oldu. İki sınıf her alanda birbirine karşı mücadele içindedir" dediler.

Devrim Tiyatro Atölyesi, Galatasaray Lisesi önüne geldiklerinde "Yaşamın Mimarlari" adlı oyunlarını sergilediler. Büyük inşaatlarda çalışan işçilerin yaşadıkları zorlukları ve makineleşmeyi anlatan oyunlarıyla İstiklal Caddesi'nden geçen herkesin dikkatini çektiler. Oyun, yoldan geçen herkesçe ilgiyle izlendi.

Dünya Tiyatro Günü'nde tiyatro emekçileri, sokakta izleyicileriyle buluşmuş oldu. Oyun, insanlardan gelen alkış ve teşekkürlerle sona erdi. □

“TAŞERON İSTEMİYORUZ”

24.Gün:

Newroz kutlamalarına davet edilen işçiler, eylem alanını boş bırakmamak için, 7 temsilci seçerek Newroz'a katıldılar.

20 Mart günü Batıgül Tunç'u da yanlarına alarak Gündoğdu Meydanı'na giren Konak işçileri, "Konak İşçileri Yalnız Değildir" sloganlarıyla karşılandılar. Platformun önüne gelen işçiler, tertip komitesi tarafından karşılandı. BDP İl Başkanı Yusuf Kaya'nın konuşmasından sonra işçiler adına bir kişi söz aldı. İşçilerin Kürt işçi ve emekçilerine Newroz gününde seslenmesi anlamlıydı.

Kürsüden yapılan konuşma sırasında Newroz alanındaki kitle işçileri coşkuyla selamladı. Tertip komitesi ise işçilerinin eylemine destekte bulunacağını belirtti, işçiler coşku dolu Newroz alanından eylem alanlarına döndüler.

Saat 14.20'de İzmir Ekonomi üniversitesi öğrencileri ziyarette bulundu. Saat 15.20'de de Devrimci Emekçi Komitesi'nden (DEK) emekçiler işçileri ziyaret ettiler. DEK, ziyaretleri sırasında yayınladıkları bülten için işçilerle röportaj yaptı ve işçilere DEK Bülteni dağıttı.

Saat 17.10'da Newroz kutlamasından dönen Mücadele Birliği Platformu sloganlarla işçileri ziyaret ettiler. İşçiler gün boyu eylem alanında Newroz coşkusunu halaylarla yaşattılar, Newroz kutlamalarından dönenler de Konak işçilerine selam vererek eyleme destekte bulundu.

25.Gün:

İşçiler eylem alanında neredeyse hiç boş durmuyorlar. İlerleyen saatlerde sivil polisler gelerek yanan ateşin söndürülmesini ve battaniyelerin kaldırılmasını istedi, 30 dakika sonra da iki zabıta aracı eylem alanına geldi. Dinlenmekte olan işçiler ayağa kalkarak "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganlar atarak kararlılıklarını gösterdiler. İşçiler halay

çekmeye başlayınca zabıta araçları eylem alanını terk etti.

Saat 16.00'da TÜMTİS'e bağlı UPS Kargo işçileri sloganlarla Konak işçilerini ziyarete geldi. Bir UPS işçisi, "Sizlere yapılan saldırılara karşı yılmadığımızı görüyoruz. Her zaman verdiğimiz onurlu mücadeleyi baltalamaya çalışacaklar. Onlar ne kadar baltalamaya çalışırsa çalışsınlar sizlerin bu kararlı duruşumuz üstün gelecektir" dedi. Konak işçileri UPS işçileriyle sohbet etti ve halay çekti. UPS işçileri Konak işçilerine "Her zaman yanınızda olacağız" sözü vererek eylem alanından ayrıldılar. Saat 16.40'ta İzmir'in farklı yerlerinden gelen dersane öğrencileri ziyarete geldi.

Gün içerisinde CHP'den işçilerle görüşmeye gelenler oldu. Olumlu haberlerin geldiğini söyleyen işçiler, "ama daha pratikte bir şey de yok" diyor. Aileleri ve Batıgül Tunç işçileri 25 gün boyunca yalnız bırakmadı. Gün içinde Konak işçileri Batıgül Tunç'un yanına gidiyor, Batıgül Tunç da onların yanına geliyor.

26. Gün

Eylem alanına yakın olan Kahramanlar'a giden 6 işçi, eylem kırıncıları uyararak ellerindeki süpürge ve farası kırdılar, herhangi bir gerginlik yaşanmadı.

Hatay Semt Pazarı'na da 8 işçi gitti ve burada 20 eylem kırıncısı ile karşılaştılar. Uyarıya kulak asmayan eylem kırıncılar, küfürle ortamı gerdiler. Eylem kırıncılar eylemci işçilerin beklediğini gördüğünde ise temizlik yapmayı bıraktı. Yarım saate yakın bekleyen işçiler Kemeraltı'na geçtiler. Burada çalışan iki eylem kırıncı işçi, eylemci işçileri görünce müdahaleye gerek kalmadan temizliği bıraktılar. İşçiler dönüş yolunda Gazi Bulvarı üzerinde iki ayrı noktada eylem kırıncı işçilerle karşılaştılar ve onları ikna ederek ellerindeki süpürge ve faralarını kırdılar. Birkaç

noktada daha eylem kırıncıların engellenmesinden sonra eylem alanına dönüldü.

Eylemlerinin 21. gününde saldırıya uğrayan işçilerden yaralananlar, TİHV'e giderek muayene takvimi aldılar ve 18. gündeki saldırıda polis ve zabıta el koyduğu eşyaları için bir kez daha başvuruda bulundular.

Konak Taşeron işçilerinin eylemini genel olarak DİSK, KESK, Türk-İş'in görmezden gelmesi ve eylemi yalnızlaştırma yaklaşımları gayet dikkat çekici. İşçiler bunu, yaklaşmakta olan genel seçimlere bağlıyorlar. "Çünkü İzmir'de 'sosyal demokrat' olduğunu, 'emek dostu' olduğunu ifade eden CHP ile hiçbir sendika arayışını bozmak istemez" diyorlar. Buna rağmen Konak Taşeron işçileri başta kendi çabaları ve olanakları olmak üzere ailelerinin, devrimci kurumların, farklı iş kollarında çalışan işçilerin ve kimi demokratik kitle örgütlerinin destekleriyle bu mücadeleyi sürdürüyorlar.

27. Gün:

İşçiler geceye eylem ateşinin etrafında sohbetlerle girdiler. Saat 01.00'da yüze yakın çevik kuvvet ve elliden fazla sivil polis işçilere saldırdı.

İşçiler çember altına alındıktan sonra ateş yakmak ve soğuktan korunmak için üzerinde yattıkları paletler çöp arabaları tarafından alındı. Yapılan saldırıyı görüntüleyen Mücadele Birliği muhabirini sivil polisler basın kartı olmadığı gerekçesiyle gözaltına almak istediler. İşçiler müdahale edince muhabirimizi gözaltına alamadılar.

Gündüz birçok muntıkada yapılan temizliği engelledikleri için 6 işçi gözaltına alındı. İşçiler polislerin ayrılmasından sonra Fuar alanından yeni paletler getirdiler. Gözaltına alınan işçiler saat 05.30'da serbest bırakıldılar, içlerinden 1 işçi, gün boyu Batıgül Tunç'un yanında olmasına rağmen, temizliği engelleyenler arasında gösterildi. İşçi,

Batıgül'ü şahit göstererek şikâyetinde bulundu.

19 Mart günü saat 10.00'da temizlik yapmaya çıkan eylem kırıcılarla konuşmak isteyen bir eylemci işçi, konuşmaya gerek kalmadan kaçtıklarını söyledi. Saat 12.30'da "Onurlu Direnişimizin 27. Günü" pankartı ve "Taşeron Öldü Başımız Sağolsun Gömüyoruz" tabutuyla, vuvuzelalar ve 21. gündeki saldırılarının fotoğraflarıyla eylem alanından çıktılar. Batıgül Tunç da yürüyüşe katıldı. Yol üzerinde bildiri dağıtan işçiler, vuvuzelalar ıslıklar çaldılar. Bu, çevredekiler tarafından alkışlarla karşılık buldu. Montrö Meydanı'ndan, Şair Eşref Caddesi'ne ve Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne gelindi, caddenin ortasında basın metni okundu.

İşçiler dönüş yolu boyunca vuvuzelalar eşliğinde "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Taşeron Konak'tan Elini Çek", "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Zafer Savaşın İşçilerin Olacak", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız", "Savaşın Savaşın Kazanacağız", "Yaşasın İşçileri Mücadele Birliği", "Kölelik Sistemi İstemiyoruz", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıldı.

Eylem alanına gelen işçilerden biri daha gözaltına alındı. Sabah saat 10.00'da eylem kırıcılarla konuşmak isteyen işçi, protesto yürüyüşünden sonra saat 13.50'de ifade vermek için gözaltına alındı, 14.40'da serbest bırakıldı. Daha önce saldırıda el konulan eşyaları da teslim edildi.

28. Gün:

Öğleden sonra CHP İl yönetimi, eylemdeki işlerle görüşme talep etti. İşçiler kendi aralarında seçtikleri 3 kişilik temsilci heyetiyle görüşmeye gitti. Görüşmeden sonra dinlediğimiz işçi arkadaşlar, görüşmenin olumlu geçtiğini söylediler.

İşçiler yeni bir pankart daha yaptırıldılar. "Sendika Hakkımız Engellenemez/Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği/Konak Belediyesi Taşeron Temizlik İşçileri" pankartının yanına "Taşeron Sistemi Köleliktir/Taşeronlaştırmaya ve Sendikasızlaştırmaya Hayır!/Konak Belediyesi Taşeron Temizlik İşçileri" pankartı asıldı. Eylem alanında işçiler ara ara taleplerini dile getiren sloganlar atıldılar ve taşeronu gömdükleri tabutun etrafında halaylar çektiler.

Gün içerisinde BDSP ve Bir Umut Derneği ziyarete geldi. Eylemin ilk gününden itibaren yoldan araçlarla geçen TÜMTİS'e bağlı ambar işçileri ve Konak Belediyesi bünyesinde çalışan Merbel işçileri korna çalarak, el sallayarak ve ara ara yiyecek bırakarak destekte bulunuyorlar.

29. Gün:

"Taşeron Sistemi İstemiyoruz" sloganıyla yanan işçiler, sloganlarla güne başladılar. CHP il yönetiminden gelen görüşme talepleri üzerine işçiler, yeniden 5 kişilik bir heyet oluşturarak görüşmeye gittiler. İşçiler dönüşte, Yapılan görüşmelerin olumlu geçtiğini, CHP il yönetiminin değerlendirmeleri devam ettiği dile getirdiler.

Gün boyunca tek tek ziyaretçiler geldi. Okul çıkışlarında lise öğrencileri işçilerin yanına

uğradı. TÜMTİS'te örgütlü olan ambar işçileri palet getirerek destekte bulundular.

30. Gün

26 Mart günü, İzmir'in farklı semtlerinden işçi emekçi çocukları, saat 13.20'de Konak işçilerini ziyarete geldi. Ellerinde davulları ve sloganlarıyla eylem alanına gelen çocuklar, işçiler tarafından sevgi ile karşılandılar. Çocuklar kendi besteledikleri "güzel günler göreceğiz çocuklar" şarkısını söyledikten sonra eylem alanından ayrılarak ziyaretlerini bitirdiler.

Saat 17.00'da eylemin başından beri sürekli destek ziyaretlerinde bulunan Bir Umut Derneği ziyarete geldi ve akşam yemeği getirdiler. Saat 17.30'da pankartlarıyla ÇHD (Çağdaş Hukukçular Derneği) ziyarete geldi. ÇHD adına yılların deneyimli ve birikimli Avukatı Kemal Kırılancık kısa bir konuşma yaptı, eylemdeki işçilere her zaman destekte olacaklarını dile getirdi. ÇHD ve Bir Umut Derneğinden gelenler işçilerle sohbetlere daldılar.

31.Gün:

Pazar günü olduğundan, Basmane Meydanı sessizdi. İşçiler Basmane Meydanı'ndaki sessizliği ara ara sloganlarla bozdu.

Öğle saatlerinde BDP İzmir İl örgütü, "Demokratik Çözüm Çadırı" için Basmane Meydanı'nda toplanmaya başladı. İşçiler, bütün dikkatlerini Basmane Meydanı'nı dolduran BDP'lilere vermişti. BDP'nin Basmane Meydanı'ndan hareket etmesinden yaklaşık bir saat sonra "Demokratik Çözüm Çadırı"nın kurduğu Agora'ya giderek onları ziyaret ettiler.

Daha önce de Newroz'da Kürt halkına taleplerini aktaran Konak işçileri, bugün de "Demokratik Çözüm Çadırı"na gelerek taleplerini dile getirdiler. İşçiler alana geldiğinde, kitle, onları coşkuyla karşıladı. BDP Siirt Milletvekili Osman Özçelik'in de bulunduğu "Demokratik Çözüm Çadırı"na gelen işçiler, taleplerini Osman Özçelik'e de anlattı. Osman Özçelik işçilerin taleplerini meclise kadar taşıyacaklarını, haklı mücadelelerinin yanında olduklarını ve olmaya

devam edeceklerini söyledi. İşçiler alkışlar ıslıklar içinde çadırdan ayrıldılar. Kürt halkı tarafından coşku ile karşılanmış olan Konak işçileri, eylem alanına yüksek bir moralle döndüler. Kürt halkının işçileri sahiplenmesi, onların Kürt halkına karşı var olan önyargılarını kırmaya başladı.

32. Gün:

İşçiler bugün, 28 Mart günü görüşecekleri CHP İl başkanı ile neler konuşacaklarını aralarında konuştular ve eylem alanında güler bir şekilde sloganlar atılmaya başlandı. Öğle yemeği işçilerinin getirdikleri yemeklerle yapıldı; işçi aileleri, eylemin büyük bir parçası, onların gün içinde uğramaları işçileri, hem motive ediyor hem de eylem alanının coşkulu tutulmasını sağlıyorlar.

Konak işçileri saat 16.00'te CHP İl başkanıyla görüşmeye gittiler. Yaklaşık iki saat süren görüşmeden sonra "Taşeron müdahale edemeyeceğini, sistemin kendi ellerinde olmadığını bunun için şu an hiçbir şey yapamadıklarını" söyleyen il başkanına kızgındı işçiler. "Bunlar bize durmadan yalanlar sayıyorlar. Bize hep aynı hikâyeyi anlatıyorlar, madem yapamıyordunuz 2500 işçi nasıl sendikalı oldu, madem yapamıyordunuz bizimle çalışan 27 işçi nasıl sendikalı oldu" diyerek, söylenen yalanların gerçeği yansıtmadığını belirttiler. Olumlu bir yaklaşım sergilemeyen il başkanı karşısında işçiler taleplerinden geri adım atmadı.

İşçiler yaptıkları açıklamalardan sonra neşe içinde halaylar çektiler, yöresel oyunlarını oynadılar ve güler bir şekilde sloganlar attılar.

33.Gün:

İşçiler dün il başkanının söylemlerine inat güne sloganlarla başladılar. Saat 10.00 civarında, kalbinden rahatsız olan işçi Yasemin slogan atarken bayıldı. En yakın hastaneye kaldırılan Yasemin'in önemli bir şeyi olmadığı haberi geldi.

İşçiler 29 Mart günü saat 15.30'da yapacakları protesto eylemine ailelerini ve gelebilecek yakın çevrelerini eylem alanına çağırıyor. Saatler 15.00 gösterdiğinde işçilerin aileleri eylem alanında vardı. Batıgül Tunç da CHP'nin milletvekili

Konak Temizlik İşçileri

aday adaylarının açıklanacağı açılış protesto etmek için Konak İşçilerinin yanına geldi.

Saat 15.30'da başlayan yürüyüşte kortejin önünde "Hangi Yüzle Oy İsteyeceksiniz?/Konak Belediyesi Taşeron Temizlik İşçileri" pankartı taşındı, pankartta 21. günde yaşanan saldırının fotoğrafları vardı. İşçiler eylem alanından CHP Konak İlçe başkanlığına yürüdü. Buradan aday adayların açıklanacağı yere gelindi. Bu sırada Batıgül Tunç'un, "Bize yalan söylemeyi bırakın, verdiğiniz sözleri yapın" demesi üzerine Konak İşçilerinin komitesi, "bizi sözle kandıramazsınız ancak noterde imza atarsak size inanabiliriz" diye ekledi. Köşeye sıkışan İl başkanı hızlı bir şekilde işçilerin yanından ayrıldı. İşçiler taleplerini dile getiren kısa konuşmalar yaptılar ve sonra Gazi Bulvarı'nın tek şeridini trafiğe kapatarak Eski Sümerbank önüne geldiler.

İşçiler, KESK, DİSK ve TMMOB'nin Libya halkı için yapacağı basın açıklaması başlayana kadar oturma eylemi yaptılar ve 33 gündür eylem yapmalarına rağmen sendikaların duyarsız kalmasını protesto edeceklerini söylediler. Saat 18.30'da toplanmaya başlayan sendikalar, işçilerin oturma eyleminde olduklarını görünce yanlarına geldiler. Sendikalar ağız birliğiyle birkaç kez geldiklerini, son süreçte yoğun olduklarını söyleyerek işçileri sendikaları fiili bir şekilde protesto etmemeleri için ikna etmeye çalıştı. Konak işçileri "evet birkaç kez geldiniz ama bu yeterli değildir. Biz verdiğimiz bu haklı mücadelede sendikaları yanımızda görmek istiyoruz. Bize fiili olarak destek vermenizi istiyoruz" diyerek sendika yöneticilerine cevap verdi. İşçiler sendikacıardan destek sözü aldıktan sonra kortejlerini oluşturarak sloganlarla eylem alanına döndüler.

34. Gün:

İşçi ailelerinin sabah saatlerinde başlayan ziyaretleri öğle saatlerinde artarak sürüyor. Saat 14.20 civarında Konak Belediyesi başkan yardımcısı işçilerin komite temsilcisini arayarak 31 Mart Perşembe günü işçilerle görüşmek istedi. Bu olumlu karşılandı. İşçilerin sabah saatlerindeki

çoşkusu, öğleden sonra halaylarla kendini gösterdi. Halaylar çekilirken yoldan geçenler 5 dakikalığına da olsa işçilerle halay çekiyor, liseliler okul çıkışlarında işçilere selam vererek geçiyorlar.

Saat 18.40'da Ege Üniversitesi'nden bir grup öğrenci işçileri ziyaret ederek eylem ile ilgili bilgi aldılar. Akşam saatlerinde hava soğumaya başladı. İşçiler "Mart ayı bitti Nisan ayına giriyoruz ama havanın soğukluğu Ocak ayından farksız" diyerek ateşi harladılar.

35. Gün:

Dün gece yağmurun yağması ile birlikte işçiler çöp arabası ve su tankeri arasındaki boşluk üzerine naylon çekerek ıslanmaktan korundu. Aynı şekilde mutfağın üzerini naylonla örtüler.

Öğleden sonra işçilerin oluşturduğu komite Konak Belediyesinin başkan yardımcısıyla görüşmeye gitti. Görüşme öncesi işçiler toplanarak yapacakları konuşmayı tartıştılar. İşçiler komitenin dönüşünü sloganlarla beklediler.

31 Mart günü saat 16.00'da görüşmeden gelen komite, işçilere konuşulanları aktardı. Başkan yardımcısının ne olumlu ne de olumsuz bir şey söylemediğini vurguladılar. Yapılan görüşmede çıkan en önemli sonuç olan İBB bünyesindeki İz-Enerji şirketine geçiş yapılabileceği konusu, işçileri sevindiren bir olguydu.

Saat 17.25'te Buca Emekli-Sen işçileri ziyaret etti. Emekli-Sen temsilcisi Konak işçilerinin verdiği mücadele üzerine kısa bir konuşma yaptı ve yeni demlenmiş çayları içerek işçilerle sohbet ettiler.

Akşam saatlerinde yağmur yağmadı. İşçiler yağmurdan korunmak için su tankeri ve belediye tarafından kullanılmayan eski bir ambulans arasında üstü kapalı bir çadır yaptılar.

36. Gün:

1 Nisan... Üç gündür İzmir yağmurlu... Dün gece de hafif yağmur yağdı.

İşçi Erkan'ın kızı ertesi gün evleneceği için, işçiler düğün öncesi kına gecesinin eylem alanında yapılmasına karar verdiler, eylem alanını renk renk balonlarla süslediler. Büyük bir panoya dövizler asıldı ve ses sistemi getirildi.

Saat 15.30'da TÜMTİS ziyarete geldi, işçilerle sohbet edip halay çektiler. Saat 17.20'de de Deri-İş Sendikası yöneticileri işçileri ziyaret etti. Gelenler akşamki kına gecesine davet edildi.

Kına gecesi saat 19.30'da başladı. Gelin ve damat eylem alanına sloganlarla girdiler. Halayların çekildiği türkülerin söylendiği kına gecesinde işçiler ve işçi aileleri çok eğlendi, moral kaynağı oldu.

Yerel basın ve burjuva basının kına gecesine ilgisi yoğundu. Kına gecesi halaylarla sürdü.

Kına gecesine Batıgül Tunç da katıldı. Coşku ve neşenin sürdüğü eylem alanı rengârenk gözüküyordu. Eylem alanı kına gecesinin ardından da rengârenk bırakıldı.

37. Gün:

Eylemlerinin 37.gününe giren Konak taşer-

on işçileri, taleplerini İzmir kamuoyuyla paylaşmak üzere 2 Nisan günü yeniden bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Saat 13.00'te eylem yerinden, eylemin 21.gününde yapılan saldırının fotoğraflarının yer aldığı, "Hangi Yüzle Oy İsteyeceksiniz" yazılı pankartlarıyla yürüyüşe başladılar. Basmane Tren Garı önünden Fevzi Paşa Caddesi'ne doğru tek şeritli yolu kapatıp yürüyen işçilere esnaf ve geçen araçlar ıslık ve alkışlarla destek oldular.

İşçiler Konak Sümerbank önüne geldiklerinde basın açıklamasını okuyarak taleplerini sıraladılar; bundan sonra herhangi bir adım atılmazsa eylemlerinin farklılaşacağını da vurguladılar. İşçiler basın açıklamalarını bitirip yürüyüşe başladıkları sırada Batıgül Tunç, kendi sesini daha da duyurabilmek amacıyla zincirleme eylemi yaptı. İşçiler Batıgül Tunç'un yanından geçerken "Batıgül Yalnız Değildir" sloganıyla desteklerini dile getirdiler.

Saat 16.30'ta Dev-Lis "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Sendika Hakkımız Engellenemez" sloganlarıyla Konak işçilerini ziyarete geldi. İşçiler öğrencilerin eylem alanına gelip kendilerine destek vermesini önemsediklerini söyleyerek, "gelecek nesillerin işçilere sahip çıkması bizleri onurlandırdı" diyerek verdikleri destekten dolayı teşekkür ettiler.

Akşam işçiler iki gündür yapılan görüşmeleri değerlendiren kısa bir toplantı aldılar. Toplantıdan sonra ateş başında yapılan sohbetlerle 37.günlerini geride bıraktılar.

38. Gün

3 Nisan günü, üç işçi saat 13.00'de davet edildikleri İzmir İşçi Kurultayı'na katılmak için eylem alanından ayrıldı. Kurultay'da söz hakkı alan işçiler, taşeron sistemi üzerine ve taşerona karşı yaptıkları eylem üzerine kısa bir konuşma yaptılar. İşçiler Kurultaydan sonra TÜMTİS'in daveti üzerine, UPS Kargo işçilerinin yemeğine gittiler, salona girdiklerinde UPS kargo işçileri tarafından "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla karşılandılar. Yemekten önce söz hakkı alan Konak işçileri, eylemleri ile ilgili ve davet edildikleri yemek için teşekkür ettiler ve eylem alanına döndüler.

Mücadele Birliği Platformu saat 17.30'da ziyarete geldi. Konak işçileri, Mücadele Birliği Platformu'nu alkışlarla karşıladılar, birlikte sloganlar atıldıktan sonra halaylar çekildi. Mücadele Birliği Platformu, söz alarak işçi sınıfının gerçekleştirdiği bütün eylemlere nasıl destek olunuyorsa, Konak taşeron işçilerinin eyleminde de zafere ulaşana dek destekleyeceklerini, her zaman bu eylemin yanında olacaklarını vurguladı. Ayrıca işçilerin kararlılığının, beraberliğinin ve birlikteliğinin eylemin kazanılmasında etkili olacağı vurgulandı.

Söz alan Konak Taşeron işçisi, Mücadele Birliği Platformu'na teşekkür ettikten sonra Mücadele Birliği Platformu sloganlarla işçilerin yanından ayrıldı.

Mücadele Birliği/İzmir

BATIGÜL TUNÇ EYLEMİNİ SÜRDÜRÜYOR

56+7. Gün

18 Mart.. Gün içerisinde CHP üyeleri Batıgül'ü ziyaret edip son durum hakkında bilgi aldılar. CHP İl Başkanının söylediği yalanlarla ilgili konuşuldu. Batıgül, İl başkanının söylediklerini çürütüp, asıl gerçekleri anlattı. *"İl başkanını ne kadar yalan söylerse söylesin, ben burada gerçekleri söyleyeceğim ve ben gerçekleri söylediğim sürece kazanacağımı biliyorum. İl başkanı bir daha beni kandıramaz"* diyerek CHP üyelerine cevap verdi.

Akşam saatlerinde Park-Bahçe işçileri "Batıgül Tunç Yalnız Değildir" sloganıyla ziyarete geldiler ve bir kez daha maddi destekte bulundular. Batıgül'ün yanına gün içerisinde Konak işçileri de ikişer üçer kişi ziyarete geldi. Bizler Mücadele Birliği olarak Buca'da olduğu gibi geceli gündüzlü Batıgül'ü yalnız bırakmıyoruz.

56+8. Gün

Öğle saatlerinde 9 Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden ziyarete gelen öğrenciler, kendi aralarında topladıklarıyla Batıgül'e destekte bulundular; Ahmet Arif'ten Nazım Hikmet'ten, ustalardan şiirler okudular, sohbet edip halaylar çektiler. 9 Eylül Hukuk öğrencileri Batıgül Tunç'u Buca'da da yalnız bırakmamışlardı.

Saat 14.00'da İzmir Kadın Platformu Batıgül'ü ziyaret etti. Konak'taki kadın işçilere ve kendisine yapılan saldırıyı protesto etmek için bir yürüyüş düzenleyeceklerini söyleyerek onu da davet ettiler.

Konak işçilerinin eylem alanında yapılan basın açıklamasından sonra Batıgül eylem alanına döndü. Gün içerisinde partililer yine ziyarete geldiler. Sivil polisler tarafından tehdit edilen Batıgül, *"onlar ne yaparlarsa yapınlar ben buradayım. Ve ben burada tek başıma değilim bunu da bilsinler"* dedi.

56+9. Gün: Newroz Piroz Be!

Newroz kutlaması için Gündoğdu Meydanı'na giden araçlar yoldan geçerken Batıgül'e korna çalarak destek oldular.

20 Mart sabahı saat 11.45'te Konak işçilerinin gelmesiyle Newroz kutlamalarına gitti Batıgül. Newroz alanına girdikleri andan itibaren "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" sloganları duyuldu. Newroz kutlamasına katılan Batıgül *"Newroz alanına baktığım zaman gerçekten de bir halkın birlikteliğini gördüm, mücadelelerini gördüm. Kadın, erkek, çocuk, yaşlısı, genci renk renk giyinmiş Newroz alanını doldurmuşlardı. Biz de zaferimizi kazandığımız da renk renk giyiniriz diye düşündüm. Newroz alanında olan komşularım aradı mücadelemeye devam ettiğim için beni tebrik etti ve destekte olacaklarını söylediler. Newroz alanında insanların bize sahip çıkması, bizim yanımızda olduklarını söylemesi ve Newroz kutlamalarının çıkışında yanıma gelmeleri benimle sohbet etmeleri geçekten de çok güzeldi, çok anlamlıydı. Yanıma gelenlerin Kürt halkı olarak destekte bulunacaklarını söylemeleri anlamlıydı. Ben inanıyorum Kürt halkı her zaman yanımda olacak, işçilerin ezilenlerin yanında olacak"* diyerek duygularını ifade etti.

Mücadele Birliği Platformu Newroz kutlamasından sonra Batıgül Tunç'u ziyaret etti. Akşam saatlerinde de Devrimci Emekçi Komiteleri ziyarete geldi. Batıgül ziyaretçilerle sohbet etti. Elinde saziyla gelen bir kişi arkadaşlarıyla birlikte Batıgül'ün yanına oturarak türküler okudu. Yoğun bir gün geçiren Batıgül Tunç erken saatlerde dinlemek için uyudu.

56+10. Gün

Sabah saatlerinde işe gidenler, son durum ile ilgili Batıgül'den bilgi alarak geçiyorlar. CHP üyesi olanlar Batıgül'e *"daha çözülmüdü mi? Ne zaman senin işin çözecekler"* diye sorular soru-

yorlar. Batıgül ise İl başkanlığının yalanlara devam ettiğini ve kendisinin durmadan yok sayıldığını anlatıyor.

Akşam saatlerinde sokakta yaşayan bir "tinerci" ellerinde tahtalarla Batıgül'ü ziyarete geldi. Batıgül "tinerci" ile iki saate yakın sohbet etti. "Tinerci", *"ben de sokakta yaşıyorum, sokakta kalmanın nasıl zor olduğunu biliyorum, ısınman için bu tahtaları getirdim"* dedi.

56+11. Gün

Güne bir esnafın getirdiği çayla başlıyor Batıgül. Yoldan geçenler Batıgül'e eylemin nedenlerini soruyor; o da eylem sürecini anlatıyor. CHP yöneticileri Batıgül'ün yanından başlarını eğerek ve görmezden gelerek geçiyor. Aynı şekilde Batıgül'ü tanıyan sendikacılardan biri Batıgül'ün bulunduğu eylem alanından geçerken selam bile vermeden geçiyor. Batıgül *"CHP'nin 'sosyal demokratlıklarını' görüyoruz. Kendini 'sosyal demokrat' olarak görenleri kınıyorum"* diyor.

56+12. Gün

İzmir'e birkaç gündür soğuk hava hâkim. Gece yakacağı olmayan Batıgül, sağdan soldan topladığı tahtalarla ısınmaya çalıştı. Saat 01.00'da Konak işçilerine saldırı yapıldığını haberini alır almaz hızlı bir şekilde Konak işçilerinin yanına gitti ve 6 kişinin gözaltına alındığını öğrendi, birkaç saat Konak işçilerinin yanında kaldıktan sonra eylem alanına geri döndü. Saat 05.30'da Konak işçilerinin serbest bırakıldığı haberi geldi.

Saat 12.30'da Konak işçileri, yapılan üç saldırıyı protesto etmek ve taleplerini duyurmak için bir basın açıklaması yaptılar. Batıgül de eyleme katıldı. Saat 14.40'da bir grup öğrenci ziyarete geldi.

Batıgül bugün biraz hüzünlüydü. Çocuklarını özlediğini söyledi. Tinercilerin CHP'lilerden daha duyarlı olduğunu, daha vicdanlı olduğunu da dile getirdi.

56+13. Gün

24 Mart Perşembe. Saat 14.30'da bir sivil aracın beklediği eylem alanına biri sivil iki ekip aracı daha geldi. Öğleden sonra Batıgül'ü yoldan geçen kişiler ziyaret etti. CHP il başkanlığının yoğun olmasına rağmen Batıgül Tunç'u ziyaret eden olmadı. Hala görmezden gelinen Batıgül *"görmüyorlarsa ben onlara görünmesini bilirim"* dedi.

56+14. Gün

Seçim sürecinin yaklaşmasından dolayı İzmir'in her yerinde kazı çalışmaları kaldırım çalışmaları yapılıyor. Batıgül, karşısındaki elektrik

Sokaklar

tellerini yer altına çeken işçilerle gün içinde çay içerek sohbet etti.

Batıgöl CHP yönetiminin ikiyüzlü ve yalancı olduklarını bir kez daha gördüğünü, bu ikiyüzlülük ve yalanlardan dolayı CHP'nin gerçek anlamda neye hizmet ettiğini kendisi için açık olduğunu vurguladı.

Saat 16.30'da İzmir'in birkaç ilçesinden bir araya gelen gençlerin ziyareti vardı. Ellerinden geldikçe ziyarette bulunacaklarını söyleyen gençler, Batıgöl'e başarılar dileyerek ayrıldılar.

Akşam saatlerinde bir saatliğine evine giden Batıgöl kızlarıyla hasret giderdi; "Beni kızlarımdan ailemden uzakta tutan, beni bu şekilde zor durumda bırakanlar kendilerinden utansınlar" dedi.

56+15. Gün

Daha önce Buca'da seçim sürecinde beraber çalıştığı CHP üyeleri arkadaşlarının kendisini görmezden gelmeleri, Batıgöl'ün üzülmeye ve güne gergin başlamasına neden oldu.

Sonra kızı geldi Batıgöl'ün. Eyleme başladığı günden bugüne kızını bir kere görebilmişti, kızıyla özlem giderdi.

Saat 12.40'da "İşçi Emekçi Çocukları Batıgöl Tunç'un Yanında" pankartıyla İzmir'in emekçi mahallelerinden çocuklar ziyarete geldi. "Güzel Günler Göreceğiz Çocuklar", "Batıgöl Tunç Yalnız Değildir" sloganları ve davullarıyla eylem alanına gelen çocuklar Batıgöl'e şiir okudular. Çocuklar, "Bizler İzmir'in farklı emekçi mahallelerinden gelen işçi-emekçi çocuklarıyız. 15 gündür geceli-gündüzlü sürdürdüğün bu onurlu eylemi biz çocuklar olarak en içten duygularımızla ve çocuk gülüşlerimizle tüm dünya çocukları adına selamlıyoruz" diyerek Batıgöl'ün yanında olduklarını ifade ettiler. Çocuklar yaptıkları kısa etkinlikten sonra eylem alanından ayrıldılar.

56+16. Gün

Batıgöl iki Konak İşçisi ile yaptığı kahvaltıdan sonra onların yanına gitti. İki eylemin de ortak noktası olan taşeronun çözümünü için işçiler mücadelelerini birlikte vererek sonuç almaya çalışıyorlar. Batıgöl ve Konak işçileri taşeron sistemine karşı oldukları için, haftada birkaç kez fikir alışverişinde bulunmak için bir araya geliyorlar. Birkaç saat Konak işçilerinin yanında kalan Batıgöl, akşam saatlerinde eylem alanına döndü.

56+17. Gün

Batıgöl'e çevredeki esnafın desteği eksik olmuyor. Bir esnaf kahvaltılık bir şeyler getirdi ve Batıgöl'le eylem ile ilgili süreci konuştu. Bugün, 28 Mart günü bir basın açıklaması yapmayı planlayan Batıgöl, bunu iptal etti. CHP yönetimiyle ile Batıgöl ve Konak İşçileri arasında görüşme yapan bir kişinin CHP yönetimiyle randevusu olduğu için, bunun yapılacak görüş-

mevi olumsuz etkilememesi gerekçesiyle basın açıklamasını iptal ettiğini söyledi.

CHP il başkanlığında görüşmeler yapılırken okul çıkışında yoldan geçen öğrenciler Batıgöl'ün yanına uğrayarak geçiyorlar. Kimi öğrenciler 5-10 dakika kalarak sohbet ediyor, kimi öğrenciler de selam vererek geçiyor. İl başkanlığı ile görüşmeden çıkanlar, "Batıgöl'e taşeronda çalışırsa hemen başlasın dediler. Biz de 'Batıgöl taşeronda asla çalışmayacak, taleplerimiz belli taleplerimize karşılık vermenizi bekliyoruz' dedik. Batıgöl'ün Konak işçilerini örgütlediğini söylediler, örgüt üyesi olduğunu söylediler. Bizler de 'Batıgöl'ü başımızdan atmak için iftiralar atıyorsunuz' dedik" şeklinde aktardılar görüşmeleri.

Batıgöl görüşme sonuçlarını aldıktan sonra Konak İşçilerinin yanına gitti. Konak işçileriyle görüşmeyi değerlendiren Batıgöl, eylem alanına gece 01.30'da geldi.

56+18. Gün

Sabah kahvaltısında gelen telefon, CHP genel merkezi başkan yardımcısının İzmir Milletvekili aday adaylarının açıklamasına katılacağı haberini veriyor. Batıgöl bunu duyar duymaz Konak işçilerinin yanına gitti. Herkesin ailesini en geç saat 15.00'te eylem alanına getirmesini kararlaştırdılar.

Saat 16.00'te işçiler aileleri, devrimci ve demokratik kitle örgütleriyle birlikte yürüyüşe başladılar. Basmane Meydanı'ndan milletvekili aday adaylarının açıklanacağı yere geldiklerinde il başkanı sanki işçilerin ne istediğini bilmiyormuş gibi, "niye buraya geldiniz" diye sordu. İşçiler, "Sendika Hakkımız Engellenemez", "İş Ekmek Yoksa Sandık da Yok" sloganlarıyla karşılık verdiler.

İl başkanı, "işçilerin sorunu 2012'de çözülecek" diyerek onları ikna etmeye çalıştı. İşçiler "sözlerle olmuyor, somut noter kararı istiyoruz" dediler. İşçiler ve İl başkanı arasında kısa bir gerginlik oldu. İşçiler İl başkanının kaçmasından sonra daha da gur bir şekilde slogan attılar. Daha sonra DİSK, KESK ve TMMOB'u, Libya halkına destek için yapacakları basın açıklamasında, duyarsızlıklarından dolayı protesto etmek istediler. Sendikalarla konuşan işçiler, Fevzi Paşa Bulvarı'ndan Basmane Meydanı'na sloganlarla yürüdü.

Batıgöl akşam saat 20.20'de eylem alanına geldi. Gece saat 02.30'a kadar Konak işçileriyle eylemlerin değerlendirmesini yaptılar. Batıgöl değerlendirmenin iyi geçtiğini, bugünkü eylemlerinde ses getirdiklerine inandıklarını söyledi.

56+19. Gün

Öğlen saatlerinde Konak işçilerinin yanına giden Batıgöl işçilerle halaylar çekti. Saat 17.15 otobüste Batıgöl'ü gören bir öğrenci ziyarete geldi. Akşam saat 19.20'de de hukuk öğrencilerinden oluşan bir grup geldi. Hukuk öğrencileri, bugünkü derslerinde sendikal hakları ve sendikal bir işçinin haklarını öğrendiklerini söylediler. Gördükleri dersin bir kısmını Batıgöl'e anlatan hukuk öğrencileri, ikram edilen çayları içtikten sonra ziyaretlerine son verdiler.

56+22.Gün

Eyleminin 22. gününde olan Batıgöl Tunç, Konak taşeron işçilerinin Konak Sümerbank önünde yapacakları basın açıklamasına destek vermek üzere saat 13.00'te eylem yerinden ayrıldı. Basın açıklamasının ardından saat 13.30'da kendini direğe zincirlemek isterken polis saldırganlığıyla karşılaştı.

Konak taşeron işçileri de "Batıgöl Yalnız Değildir" sloganıyla Batıgöl'e destek oldular. Polisi kendisinden uzaklaştıran Batıgöl Tunç, neden eylem yaptığıyla ilgili konuşma yaptı, konuşmasını bitirmeden bayıldı. Kendine geldiğinde konuşmasına devam eden Batıgöl Tunç'u polis yaka paça sivil araca bindirerek eylem yerinden uzaklaştırdılar.

Düştüğü sırada kafası taşa çarptığı için, kaldırıldığı hastanede gözetim altına alındı ve saat 18.00'da gözaltından çıktı. İl başkanlığının önündeki eylem alanına gelen Batıgöl, eylem alanında bekleyen dostları tarafından sloganlarla karşılandı.

56+23.Gün

3 Nisan günü saat 13.00'de TÜMTİS tarafından davet edildiği İzmir İşçi Kurultayı'na Konak işçileri ile birlikte katıldı. Kurultayda söz hakkı alan Batıgöl, eylemiyle ilgili kısa bir konuşma yaptı. Saat 17.30'da eylem alanına döndü.

Mücadele Birliği Platformu, saat 18.00'de Eski İtfaiye binasının karşısından sloganlarla ziyarete geldi. Platform adına söz alan bir işçi, Batıgöl Tunç'un mücadelesinde yalnız olmadığını, nasıl 56 gün boyunca Buca eyleminin yanında olunduysa eyleminin 56+23. gününde olan Batıgöl Tunç'un da sonuna kadar yanında olacağını; ayrıca bir gün önceki eylemde Batıgöl Tunç'un uğradığı gözaltı saldırısının da nefretle kınandığını dile getirdikten sonra sloganlarla konuşmasını bitirdi.

Mücadele Birliği/İzmir

YASAŞIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!

ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK!

